

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 5/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 25.10.2013. ГОДИНЕ

К-По₂ 5/2013

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 25.10.2013. ГОДИНЕ**

25.10.2013. године, председник већа отвара заседање и наставак поступка у кривичном поступку Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду против оптуженог Ђуре Тадића, због кривичног дела из чл. 142 ст. 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у вези чл. 22 КЗ СРЈ по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО.3/13 од 08.04.2013. године, пред неизмењеним саставом већа.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

- Заменик тужиоца за ратне злочине **Снежана Стапојковић,**
- Оптужени **Тадић Ђуро лично,**
- Бранилац окривљеног адвокат **Дијана Хајдуковић Росић.**

Да успоставимо видео конференцијску везу, да ли је успостављена са Сарајевом?
Добар дан. Да ли се чујемо са судом Босне и Херцеговине?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добар дан за Београд.

Председник већа: Добар дан.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Је ли ме чујете?

Председник већа: Да, чујемо се и видимо се.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Само моменат да ја ставим слушалице, ја Вас слабо чујем. Још једном добар дан. Јел се сад боље чујемо?

Председник већа: Добар дан. Чујемо се и видимо се. Да ли нас чујете?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Ја сам судија Амела Хускић, налазимо се у просторијама, односно судници 4 суда Босне и Херцеговине. Данас ћемо провести рочиште по замолници Вишег суда у Београду за примљеној код овог суда дана 02.10.2013. године, ради саслушања свједока у кривичном предмету против оптуженог Тадић Ђуре због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 Кривичног Закона Савезне Републике Југославије у вези са чл. 22 истог закона. Ја ћу Вас сад замолити да ми кажете који је Ваш први свједок?

Председник већа: Први сведок је, да ли су приступили сведоци који су позвани замолницом преко надлежног органа Босне и Херцеговине, С [REDACTED] Т [REDACTED] Т [REDACTED] Ј [REDACTED], Б [REDACTED] Ж [REDACTED], З [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] Т [REDACTED]?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Сви свједоци које сте набројали су приступили, три од наведена свједока се налазе на издржавању казне затвора у Казнено

поправном заводу Зеница, један је од њих на слободи, а С [REDACTED] Т [REDACTED] је иначе сведок који је позван са слободе.

Председник већа: Да ли је утврђен идентитет сведока?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Свједоци још нису ушли у судницу, зато Вас питам који је Ваш први свједок?

Председник већа: Први сведок је С [REDACTED] Т [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Ја ћу Вас замолити да позовете онда С [REDACTED] Т [REDACTED]

Само да констатујемо.

Констатује се да су од надлежног државног органа Босне и Херцеговине замолним путем обезбеђени сведоци чије испитивање је одређено на данашњем претресу путем видео конференцијске везе, С [REDACTED] Т [REDACTED], Тадић Јовица, Бабић Жељко, Зоран Берга, Зоран Тадић.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Наставља се главни претрес прекинут дана 17.10.2013. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока С [REDACTED] Т [REDACTED]

Сведок С [REDACTED] Т [REDACTED]

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED] Да.

Председник већа: Реците нам, Ваши лични подаци. Ви сте дали личне податке...

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Само моменат, ја ћу узет личне податке од свједока, позват свједока да положи заклетву и дати упозорење према Закону о кривичном поступку Босне и Херцеговине, потом ћу Вам препустити свједока па Ви онда можете евентуално позват свједока да положи заклетву по Кривичном закону Савезне Републике Југославије. Нисам Вас чула.

Председник већа: Захваљујем се, можете позвати сведока.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, хвала Вам. Добар дан за свједока.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Добар дан.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Ви се зовете?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: С [REDACTED] Т [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Реците име Вашег оца или мајке.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Отац [REDACTED] а мати, мама се зове [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Рођени сте кад и гдје?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Рођена сам [REDACTED] у [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Нисам Вас чула гдје?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: У [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: У [REDACTED] То је општина?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Реците нам гдје сте сада настањени?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: У [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: На којој адреси?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Улица [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Госпођо Т [REDACTED], Ви сте овде позвани као свједок против оптуженог Тадић Ђуре против којег Виши суд у Београду води кривични поступак због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из чл .142 ст. 1 КЗ СРЈ. Реците ми, да ли сте у сродству или у завади са оптуженим?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Не.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Дакле, с обзиром да сте овдје позвани као свједок Ваша обавеза је да говорите истину, не смјете ништа прећутати. Разумете ли поуку и упозорење?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Разумјем.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Исто тако, не морате одговарати на питања суда уколико оцјените да би Вас истинит одговор изложио кривичном гоњењу. У том случају, надлежни тужитељ може Вам дати имунитет, што значи да неће бити гоњења ако одговорите на постављено питање осим ако дате лажни исказ. Разумјете ли овај део поуке и упозорење?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Разумјем.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Замолићу Вас испред Вас је текст заклетве на којем пише заклетва свједоку па ћу Вас замолити да то наглас прочитате.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Заклињем се и изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питана говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Ја ћу Вас сад препустити суду у Београду. Суд Београд, чујете ли ме?

Председник већа: Чујемо Вас.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Свједок је спреман за саслушање.

Председник већа: Сведок С [REDACTED] Т [REDACTED].

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да.

Председник већа: Као што смо чули, Ваши лични подаци су исти као када сте се изјашњавали пред Кантоналним тужилаштвом Унско-Санског кантона у Бихаћу дана 30.01.2008. године.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Позвали смо Вас на предлог заменика тужиоца за ратне злочине Републике Србије да будете испитани на главном претресу путем видео конференцијске везе. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Не смете прећутати ништа о свему што Вам је познато о догађају због кога сте позвани да будете испитани на главном претресу. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли се заклињете да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати о догађају због кога сте позвани да будете испитани на главном претресу.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Заклињем.

Председник већа: Да ли Вам је познато због чега сте позвани?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Ради суђења Ђури Тадићу.

Председник већа: Да. Да ли најпре познајете овде присутног окривљеног Ђуру Тадића, да ли може да се види окривљени? Режија, не може?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте дали Ваш исказ пред Кантоналним тужилаштвом Унско-Санског кантона у Бихаћу дана 30.01.2008. године. Да ли имате нешто да измените у односу на наводе овог исказа, да изјавите оно што тада нисте изјавили и сво пред овим већем у присуству тужиоца, окривљеног и његовог браниоца изјасните се о свему што Вам је познато о догађају који се одиграо дана 23.09.1992. године, у месту Дуљци.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Овако, значи ја сам како је почео рат била у свом мјесту Рипчу, све до тог дана. Значи 23.09.'92. године. Овако, то јутро око 08 сати дошао је полицајац који ми је познат по имену и презимену зове се Максић Драган звани „Максо“, тако да смо ми мјештани Рипча, то јест бошњачке националности, имали обавезу, радну обавезу то јест радили смо на пољу послове које су нам задали. Значи, то смо морали обављати и тог дана је он дошао и наређивачки рекао да изиђемо сви из куће и да идемо с њим. Ми смо кренули, међутим, моја јетрва је Српкиња по националности то јест супруга мог дјевера Е [REDACTED] Т [REDACTED]. Онда је он исто тако наређивачки обратио се њој и рекао да она не треба ићи јер је она Српкиња. То је више било као провокација. Ми смо се наравно обукли и кренули за њим. Дошли смо на мјесто где смо се иначе окупљали, то је у самом мјесту Рипач на тунелу, тако се зове, гдје је чекао трактор на којем смо ми путовали. Кад сам стигла до трактора тад сам видјела, углавном су сви дошли и већина њих је била претучена, међутим, сви су ћутали, нису ништа говорили зашто. Није нико ништа смео говорити, у ствари, јер су с нама били ту чувари који су нас чували, то јест особе које су мени исто тако познате. То су били мјештани Рипча и један од њих је, није мјештанин Рипча, већ је из Бихаћа био шеф мом мужу у фирми [REDACTED] гдје је радио и звао се Жељко Шобот. Он је био шеф и даље, и с њим је био Милан Иванчевић и Милан Пепић. То су значи биле особе које су биле задужене да нас воде на радну обавезу. Кад смо се сви скупили, трактор је кренуо, отишли смо тамо у мјесто Дуљке, при прилазу том мјесту видјели смо у даљини паљевину, мислим кућа, наравно. Да су куће гореле, касније смо то сазнали. Експлозије су се чуле али оно нисмо баш имали појма шта се дешава. С обзиром да је ратно стање и највероватније можда и војска води неку, оно између себе битку већ не знам шта. Небитно то сад. Уставили су трактор на главној цести, затим су нас одмах распоредили да поберемо воће. С леве стране било је једно мање воће гдје смо се сви спустили ту и релативно брзо то смо одрадили, купили то воће и онда смо с десне стране скренули мало да, значи у један пут који је водио према кућама и у ствари хоћу рећи према кући гдје се и сам тај геноцид десио. Значи, ту је кућа од Беговића била, ја не знам није ми познато баш комплетно имена и презимена њихових фамилија али знам да је била жена, муж и имали су двоје дјеце, ето то знам. И овај, кад смо ту дошли наставили смо нормално купити воће опет, мушкарци су обављали тежи

дио посла, ми жене смо купиле воће. Наши чувари наравно били су уз нас. Међутим, нама је већ постало од ујутро сумњиво зашто нису дошли мјештани Вакуфа и Орашца као што су уобичајено долазили сваки дан с нама на ту радну обавезу. И није било полиције која је иначе редовно долазила сваки пут кад смо ми ту, да нас наводно чувају јел. И тако да смо онда наставили значи купљење шљива, дошло је вријеме ручка, ручак је требао бити у времену између 13 и 14 сати, међутим, то је вријеме пролазило ручка нема. Наравно, нисмо смели ни питати зашто га нема. Сад ћу овај, напоменути неке ствари, мислим оно што се тиче лично мене. Оћу рећи за Жељка Шобота, значи он је знао да сам ја супруга [REDACTED] то јест свог мужа који је радио с њим и били су углавном добри и у добрим односима. И знао је, пре неких 5-6 дана долазио је код нас кући, па ми је знао напомињати зашто сам ја остала, нисам требала остати, то ми је велика грешка и тако. Мислим, оно ништа баш посебно, али ето углавном жао му је било што сам остала. Е тај дан хоћу рећи, цијело вријеме је пратио куд идем. Значи, куд се крећем, опомињао ме да се не задржавам дуго, да не идем далеко, да не идем из његовог вида, да сам ту и тако. И мени је то помало било онако сумњиво, зашто, због чега то не знам, не знам због чега. Међутим, пошто је тај ручак каснио, та Бегова жена је одлучила скухати кафу, скухала је. Међутим, кафе није било довољно за свију, па сам се ја измакла и рекла „нека други пут кад скуха онда ћу ја доћ пит кафу“ и отишла сам са малим Ц [REDACTED] М [REDACTED], ми смо њега звали [REDACTED] зовнула сам га да одемо до оближњег ораха више куће, више те Бегове куће, који није био далеко, прилично близу и лако се види. И тако, кад смо кренули према орашу, Жељко Шобот је мене опет опоменуо да не идем далеко, да се вратим. Реко „нећу далеко, идем до ораха“ и у једну кућу имала сам намјеру свратити која је била одмах ниже пута, то јест уз главни пут у којој сам прије 3-4 дана кад смо долазили исто купити шљиве нашла таблете које су ми требале и сјетила сам се тога, реко узеху те таблете и малом [REDACTED] да нађем патике или папуче било шта, пошто му је папуча пукла, ходао је бос. Кад смо ушли у кућу, ја сам узела таблете јер сам знала већ гдје стоје, њему сам нашла патике и оставила сам га да нађе пертле, пошто су биле без пертли ја сам изашла пред врата с намером да запалим цигарету. Како сам изашла тако сам видјела како долазе два аута, не могу се сада тачно сјетити јел црвени, свјетло црвени или наранџасти, мислим да је црвени, али небитно, углавном два аута и мислим да су „Стојадини“. То се тако муњевито, брзо одиграло да једноставно нисам могла све информације баш, све могла примјетити, уствари нисам ни очекивала тако нешто да би се могло десити. Самим заустављањем аута на главној цести, зауставили су се значи код Жељка Шобота, Милана овог, боже како мозак стане.

Председник већа: Пепића?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Жељко Шобот, да, Милан Пепић и Милан Иванчевић. Тако је. Они су муњевито изишли из аута, значи по четворица њих су били у ауту и овај, неки су навлачили чарапе или већ оне маскирне капе са отвором на очима, не могу се сјетити тачно колико их је било таквих, углавном видјела сам да су навлачили те чарапе на главу и трчали су према воћу, то јест на том мјесту пред Беговом кућом гдје су ови пили кафу. Ја сам значи сад с тих степеница гледала то како они излазе и у међувремену Шобот је мени онако, Жељко Шобот значи, прикривено руком показао да бјежим. Међутим, ја то нисам схватила тако, уствари нисам схватила шта он хоће с тим, па сам ја онда ушла у кућу, малог [REDACTED] узела за руку, мислим имао је тад 12 година, узела га за руку и објаснила му да се не удаљава од мене, да ћемо ићи тамо скупа, нешто се дешава, не знам што је, мало ме страх, тако да се и он препао наравно. Е док сам, кад сам изашла с њим из куће, већ сам кренула према кући гдје смо се ми налазили. Двојица су били са, значи маскиране главе, овај један није, тако да тог

једног који није био маскиран, имао је онако специфичну фацу, коју сам ја препознала и на сликама које су мени показали у МУП-у кад сам ишла на саслушање. Ради се о, како се зове, Бабић Бошко, тако се зове. Мислим потпуно опис одговара њему и сигурна сам да је он. Е то је што могу рећи за њега. И онда сам ја, тако да ми је Шобот и даље давао знак да идем, али куд, шта, не знам. Нисам била свјесна куд, ја сам кренула према њима на цесту да га питам зашто ме зове. Међутим, кад сам видјела ова тројица да иду, онда ме је кроз збунило, препала сам се, мали [REDACTED] је почео чак плакати и ја сам онако стискала му руку и тихо говорила да ћути, прилазе нама, ево их иду. Али су они тако како прилазе говоре овој другој групи који су већ прешли преко, то је била дрвена ограда, значи иза те куће у ствари била је намјера да опколе око тог ораха и те куће гдје смо ми били. И говорили су „тамо, тамо, тамо, опколи“ тако да ме је тек онда збунило, нисам знала шта хоће. И у том моменту они су стигли до нас, ја сам онако из страха поздравила, рекла „здрво“, међутим, они су само прошли поред нас и отрчали горе према ораку. И значи, прилазим сада главној цести, гледам шта се догађа у воћу код Бегове куће значи гдје су сједили и пили кафу, чула сам гдје један униформисан војник, био је у маскирној униформи, он је онако трчећи према њима говорио, опростите јел могу се изражавати онако како сам чула?

Председник већа: Да, да, управо тако.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: И трчећи прилазио је горе њима у воће и говорио је „јебем вам мајку турску, ово вам је задња кафа“. Е онда тек је мени тад страх настао, међутим, ја сам мало пожурила и стигла сам до Жељка Шобота, Милана Иванчевића и Милана Пепића на цесту, била директно код њих а у међувремену је стигло још једно ауто, то је био „Мерцедес“ металик-сиве боје, то се добро сјећам, четворица су исто тако изашла у униформама и маскирани. Исто тако муњевито, без имало чекања, ступили су у акцију са осталим колегама који су већ били у току јер док сам ја пришла до њих, на цесту значи, успјела сам видјети шта се дешавало с тим особама које су сједиле и пиле кафу, значи неке су почеле бјежати, између осталог Ш [REDACTED] Х [REDACTED] то је човјек тад имао неких 60 година, он је покушао бјежати, међутим, овај један војник је, а сви су колко сам могла примјетити имали аутоматске пушке. Ишао је за њим и испуцао у њега, међутим, Х [REDACTED] се диго и поново је пуцао на њега и док га није усмртио, док се није оно док се није срушио није се ни оканио од њега. И видјела сам тако како пуцају по овима који сједе, јер они су уствари сједили, нису ни успјели бјежати. А за овима осталима који су били около у воћу, који су то јест, сви ми остали који смо чекали ту другу кафу, они су покушали бјежати, неки су у куће бјежали, неки према шуми. Међутим, мало ко је од њих успио јер кога су год успјели видјети, они су наравно убили. Хтјела сам рећ даље, ја сам пришла до Жељка Шобота и питала га „Жељко шта је ово“? Он ми је само рекао тихо „бјежи“. Онда сам пришла Милану исто из страха кажем Вам то, сва сам се тресла, не знам ни како сам говорила. Истим рјечима ми је одговорио да бјежим. И онда је Иванчевић наглас поновио „бјежи док нема никога“ јер су се сви већ разбјежали около за овим осталима што су бјежали, тако да сам ја кренула према шуми, међутим, била је једна живица онако прилично дуга можда неких километар, протезала се горе до шуме, и иза те живице налазио се мој дјевер који ми је касније испричао и како је он успио, исто тако кад су се сви разбјежали значи горе за овим осталима да убијају, овај, он је успио побећи иза те живице. И значи зовнуо је мене, ја сам кренула с њим и [REDACTED] сам повела са собом, међутим, [REDACTED] је почео плакати, хоће да се врати јер је његова мајка сједила ту гдје су они пили кафу. Ја му нисам наравно дала да се врати, почела сам чак на њега не викати, него оно, то је било из страха и једноставно нисам му могла дозволити да оде, тако да

сам га ја мало онако вишим тоном упозорила „не можеш“ и онда је Барба, то јест И██████████ С██████████ који се зове тако, он је био значи испред нас неких 15-так, 20 метара тако да је он онда на њега загаламио и рекао да мора ићи и да иде за нама. Каже „идеш са мном“, тако да је он кренуо за Барбом а ја сам за својим дјевером Е██████████ Т██████████ кренула до оближњих куруза јер то нам је најближе било, нисам могла више трчати. Е тад смо ми ушли у кукурузе те, и негдје отприлике мислим на средини њиве да смо ми легли, али су они били прилично рјетки бар за нас ако гледате, били су рјетки. Значи, ја сам, пошто су кукурузи у редовима, ја сам легла прва, онда је Е██████████ иза мене и није прошло мало, чули смо да неко прилази курузима. Онако извиривала сам да видим, видим двојица иду, како сам подигла мало главу, видим значи и са супротне стране још двојица, то значи четворица њих пришла су курузима и чула сам глас једног од ових војника како говори „брадоњу морамо ухватити мајку му јебем“. А то се односило на М██████████ Р██████████ јер он је имао браду. И кад су пришли кукурузима негде отприлике на неких 10-15-так метара, не мање, један од њих је испуцао један рафал, онако рафал испуцао и тад сам се стварно уплашила и са опроштењем морам то нагласити, ја сам се помокрила, једноставно од страха, тог сам момента видеела смрт и готово, завршена прича. Ех, да би онда ови са стране, бочне стране, који су исто тако испуцали један рафал, али сам ја чула глас одоздо са цесте, да неко зове да се врате, говорио је, „вратите се“. Међутим, они нису послушали и таман су скоро па дошли до кукуруза и онда је повишеним тоном се обратио и рекао да се врате и онда је један од њих рекао, „хајде, хајде, јебо га бог, не знам зашто зове, хајмо доле“, тако да су они отишли и ми смо остали у курузима, све до момента када смо били сигурни да више доле нема никога. Значи шта сам успела, значи, не видјети из куруза, него сам чула пуцњеве, овај, експлозије не знам чега, да ли су то бомбе или већ шта, углавном експлозије, пуцњеве, онда пуцање кровова, чује се ватра како гори, јаукање доле, зову упомоћ и то је трајало можда неких отприлике, нисам сигурна, можда пола сата. И тада је све утихнуло, сем пуцкетања кровова. Још се мало чуло јаукање, међутим, то је брзо престало. Е онда то ишчекивање наше да оду сва аута, да би били сигурни да можемо кренути даље, овај, значи знали смо тачно колико има аута, трактор, камион, то смо све ишчекали да оде. Отишли су и онда смо изашли из куруза и кренули горе према шуми, јер нисмо смели овамо доле на цесту. Имали смо намеру да видимо шта се десило. Међутим, из страха за властити живот, ја једноставно нисам смела. Мој девер је чак мислио ићи, међутим, ја сам почела и плакати и све, тако да сам га спречила да не оде.

Значи, попели смо се онда до шуме и одозго смо посматрали шта се дешава. Значи види се и даље пламен, овај, тишина је настала, не чује се више ништа и у том времену значи наишао је камион из правца Вакуфа. Е онда смо чекали да видимо куда ће. Тај исти војни камион је са цирадом, то је већ био сумрак, значи видим, али не видим јасно, али знам да је војни камион, то сам видеела, то сам сигурна. И тај се камион оставио ту у воћу где су људи поубијани и чула сам да утрпавају нешто, да сам видеела, нисам. Уствари, то што сам видеела, то је према светлу од камиона. Значи видеела сам како се људи крећу околу камиона, њих три, четири, нисам сигурна, нисам сигурна, али била су двојица, тројица су сигурно била. То утрпавање је трајало можда неких десетак, петнаест минута, не више и када су то одрадили, камион се поново упалио и вратили су се у истом правцу. Онда смо нас двоје кренули у шуму, већ је мрак, нормално и отишли смо овај горе у, на Град, тако се зове то место, на том брду, а иначе је мој девер рођен горе, они су иначе са Града, из Орашца. Тако да ми је то било познато, стричева кућа где је. Отишли смо у ту кућу, нашла шибицу, јер имала сам цигаре, нисам имала са чиме припалити, тако да смо прво то тражили, тражили шибицу, нашли неке јакне, обукли се и овај кренули доле према Ћелијама.

Ћелије, значи то је једно место с друге стране где је Кестеновац, али са ове стране, значи Ћелије. Сишли смо у Ћелије, с намером да преко висећег моста кренемо преко Кестеновца до Небљуса, јер у Небљусима је био од мог девера, пардон, Е [REDACTED] Т [REDACTED] био је кум Б [REDACTED] он је Србин и био је исто војник у рату и био је са нама и у Рипчу тада, али је његов отац живео у Небљусима и с намером да овај, да се снађем сто како-тако, нисмо имали никог другог, него њега. И кренули смо преко Кестеновца. Међутим, ми смо лутали скоро цели дан, чак се мало и изгубили и на крају онда, овај, смо ипак успели изаћи до једне куће, тј. кућа је била од Б [REDACTED] М [REDACTED], који нас је дочекао ручком. Ми смо му испричали шта је било. Он нам је тада скренуо пажњу и рекао, „ово сада што сте испричали мени, док не стигнете где сте наумили, немојте ништа причати, не говорите одакле идете, куда сте кренули“ и рекао нам пут, најбрже куда можемо кренути да би стигли до Небљуса. Тако је и било. Тај пут је баш онако како је и рекао, тако је и било и значи то је други дан како идемо.

У сумрак стигли смо у Небљусе и изашли на главну цесту да би девер препознао свог, па, он је оно говорио „пријатеља“, међутим, то је био овај његов гост, јер девер је имао пицерију у Рипчу, па је доста тих људи познавао и наводно тај М [REDACTED] и Р [REDACTED] он се зове, је био његов чест гост. Међутим, сада се није ни могао ни сетити његовог имена, али га је знао добро. Тако да је М [REDACTED] нас, када је Е [REDACTED] објаснио о чему се ради и шта је било, они су већ за то чули, онда је он предложио да ми ноћимо код њега, с тим да ћемо ноћити у гаражи, да нас не сме сместити у кућу горе, јер је било доста избеглица из места Лохово, у којем су се тада и водиле борбе и било је пуно погинулих српских војника, па су се бојали какве одмазде и тако. Тако нас је примио, исто добродошлица, сасвим у реду. Ми смо били задовољни, сместили смо се и онда је нама обећао да ће довести УНПРОФОР. Тако да је он сутрадан негде око 10-11 сати, дошла је његова жена и позвала нас. Ми смо отишли горе у кућу, уствари дошао је Б [REDACTED] тј. Е [REDACTED] кум. Мислим оно, не могу Вам описати која је то срећа била када смо га видели. Чак нисам успела ни питати како је сазнао откуд ми ту. И у међувремену М [REDACTED] и Р [REDACTED] је довео УНПРОФОР, исто тако, кажем, не могу описати речима која је то срећа била када смо их видели. Тада нас је УНПРОФОР преузео и одвезли су нас у Доњи Лапац, где су били и остали мештани Дуљака, Орашца, Рипча, који су успели избећи. Ту смо остали два дана и онда смо пребачени у Свети Рок, ту смо остали месец дана и онда нормално, не знам какав договор, како је било, ми смо пребачени УНПРОФОР-ом у Бихаћ. Ето, то је то.

Председник већа: С [REDACTED] да ли је то све што имате да изјавите? Да ли се чујемо?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Ја мислим да, ја мислим да јесте.

Председник већа: Сада ће Вам постављати питања, најпре заменик тужиоца за ратне злочине, који је и предложио Ваше испитивање на главном претресу. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан, госпођо Т [REDACTED], Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Да ли се добро чујемо?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Добар дан, чујемо се.

Заменик тужиоца: Кажите ми, ево врло исцрпно сте нам дали све детаље везано за ово што сте доживели у септембру 1992. године, па ћу ја врло кратко можда поставити једно, два питања. Мене пре свега занима, када сте се са М [REDACTED] вратили поново до Шобота и ове двојице који су обезбеђивали радну обавезу, Вама колико сам сада разумела, Иванчевић каже, „бежи док нема никога“.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је.

Заменик тужиоца: Хоћете само да нам појасните, шта је то значило „бежи док нема никога“?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Значи, они како су долазили аутима, они су излазили из аута и муњевито ишли према особама које су се налазиле у воћу, разумете.

Заменик тужиоца: Разумем.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Е, тако значи и ови из трећег аута које је стигло можда неких пар минута, пет минута највише, касније, они су исто то урадили, јер су видели како људи беже горе према шуми, знате, тако да су на цести остала само њих тројица, Шобот, Иванчевић и Пепић. И ту ситуацију ми смо искористили.

Заменик тужиоца: Да ли могу госпођо Т [REDACTED] да закључим, да војници који су дошли наоружани, који су ишли ка цивилима, нико у том моменту није био од њих ни поред аутомобила, ни на асфалту?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Да се одмах надовежем на ово питање тужиоца, када се већ изјашњавате о тим чињеницама, Ви, дакле, тврдите да су униформисана лица дошла у три аута?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Да сте Ви побегли, да ли сте Ви побегли пре него што је дошло треће возило или када је већ треће возило пристигло?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: После трећег, значи.

Председник већа: Изволите, можете слободно.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Опростите, значи сва три возила када су дошла, тада смо ми побегли, значи сва три возила су била ту када смо ми побегли.

Председник већа: Да ли су из тих возила, из сва три возила изашла униформисана лица?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли то можете да нам кажете...

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли можете да се изјасните, колико је лица било у сваком од возила?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: За ова два прва возила знам да су по четворица, из овог „Мерцедеса“ знам да је, двојица, тројица, нисам сигурна, не знам, не знам, можда је и четири било, не знам, јер је већ паника настала, нисам сигурна.

Председник већа: И сви су отишли, где, у ком правцу?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: У правцу према, значи људи су били у воћу и код куће и значи када је почело пуцање, сви који су били мимо тог места где се пила кафа, нормално бежали су. Е онда они како су пристизали, тако су трчали за њима да их нормално, је ли, убију.

Председник већа: Добро, изволите, браниоче, да ли имате питања?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Дијана Хајдуковић, бранилац по службеној дужности оптуженог Ђуре Тадића. Госпођо Т [REDACTED] поставићу Вам само једно питање везано за аутомобиле које сте описали да су долазили. За једно сте рекли да је дошао црвени „Стојадин“.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: За ово треће да је „Мерцедес“, мислим да сте споменули неку светлу боју.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је, металик сива боја.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: А за ово треће нисам сигурна.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: А ово друго возило.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Не могу се изјаснити сада, молим?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: За ово друго возило не можете да се изјасните?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Наранцасто, жуто, нисам сигурна, не смем се изјаснити баш са сигурношћу, али три аута, то је сигурно.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала Вам пуно.

Председник већа: Окривљени, да ли Ви имате питања за сведока?

Опт. Ђуро Тадић: Немам.

Председник већа: Немате питања. Да ли чланови већа имају питања?

Члан већа-судија Драган Мирковић: Добар дан, судија Драган Мирковић.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Добар дан.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Члан већа. Једно питање, рекли сте да је код Вас дошао тог јутра овај Максић Драган, звани „Макса“, је ли тако?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Јесте били упознати да се пре тога, када је дошао по Вас, догађаја када су Вас извели на тај рад, јесте ишли и ранијих дана на рад или је било прекида у том?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Да ли је био прекид?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Ишла сам и раније, међутим, задња, претходна три или четири дана, нисам сигурна, нисам ишла, да будем искрена, нисам се ни информисала због чега нису дошли по нас, било ми је драго да не идем, тако да не знам. Значи, три, четири дана пред 23. септембар, ја нисам ишла горе.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Значи, нису Вас позивали, нисте знали разлог зашто?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Не, не, нико није долазио по нас, не.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Нико није долазио, а пре тога је било.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Јесте знали за погибију ових војника који су били у војсци Републике Српске? Јесте чули за тај догађај да је био?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Јесам, овако, два дана раније, мислим два дана раније да је тако било, опростите, да ли мислите на погибију српских војника?

Члан већа-судија Драган Мирковић: Јесте, ово што је било пре тих догађаја, што је.

Председник већа: На борбеној линији.

Члан већа-судија Драган Мирковић: На борбеној линији, што су погинули, што је био један учитељ међу њима?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Јесам, јесам, чула сам за то, чула сам. Онда то се одмах вршила одмазда, знате, то када је направљено, ја не знам тачно на којој линији

је направљено, доста је српских војника убијено тај дан и одмах су следећи дан направили одмазду над становништвом из Петровца. То је уствари информација коју сам ја чула од српских војника који су нама били у комшилуку, да је тај дан у Петровцу убијено 82 Бошњака. То сам чула од војника. Е сада да ли је то тачно или није, не знам.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Да, мене само интересује да ли сте Ви добили неко обавештење да се не иде на рад, него, значи нису се више појављивали?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Не, нису се више појављивали. Значи, сваки пут када је требало ићи, они долазе по нас. Није се смело из кућа излазити тако.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Добро, хвала Вам велико.

Председник већа: Госпођо Т [REDACTED], ја ћу Вам поставити још неколико питања. Ви сте рекли да сте прошли поред ових војника или да су они прошли поред Вас. На којој сте удаљености Ви били од њих?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Значи ми смо, овако, ми смо излазили, ја и Мидо из куће, разумете, они су ишли према кући, тј.према, њима је циљ био иза ораха да се заузме терен. Због чега, ја не знам, јер сам ја мислила да је у питању војска, разумете, не народ. Не знам зашто су то, јер он је цело време говорио, „около ораха опколите“. А тај орах је значи иза Бегове куће, разумете. А испод тог ораха уз главну цесту била је ова кућа где сам се ја налазила, разумете. Значи, ми смо ишли истовремено из куће, а они су истовремено прилазили нама, тако да смо се ми негде на пола пута срели.

Председник већа: Мимоишли сте се, били сте у њиховој непосредној близини?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Не, они су прошли крај нас, ја сам их чак и поздравила, рекла, „здрavo“ и они, оно, уопште нису гледали у нас, него су само прошли крај нас, у журби да стигну тамо где, са овим осталим колегама.

Председник већа: Колико сте тада лица видели да иду према тој кући, како Ви кажете, Бегова кућа?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да, овако, значи према нама тројица, према мени и малом М [REDACTED] овамо са стране, ту ограду када су прескакали, била су исто тројица. Е сада овамо, мислите у воћу, је ли?

Председник већа: Колико сте Ви укупно униформисаних лица видели и колико је њих прошло поред Вас, док сте се кретали у супротном смеру од те куће?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Аха, поред мене значи прошла су тројица, са стране сам видела са цесте значи исто са друге стране, ишла су тројица, то је значи шесторица.

Председник већа: Да ли су сви они ишли у истом правцу, као и ова претходна тројица?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да, да, иду горе према ораћу, а сада шта хоће горе, то не знам.

Председник већа: Значи шесторо лица сте видели униформисаних?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је, тако је.

Председник већа: И након тога сте видели остала униформисана лица да излазе из возила марке „Мерцедес“?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је, тако је.

Председник већа: Кажите ми, у моменту када Ви силазите доле, где стоје, то је на путу, је ли тако, на асфалту, где стоје Пепић...

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је, тако је, на цести.

Председник већа: Иванчевић, да ли Шобот, је ли тако.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Да ли видите да са њима или у њиховој близини стоји неко униформисано лице?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Овако, ја сам имала осећај да оно, имала сам од самог јутра осећај да они знају да ће се нешто десити.

Председник већа: Не питам Вас то, само моменат.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Међутим.

Председник већа: Само моменат, не питам Вас то. Ја Вас питам, да ли видите да са њима стоји заједно неко лице ту на асфалту, да стоји, а не иде у правцу те куће?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Не, у том моменту, оно што сам ја видела, не, нису стајали.

Председник већа: Добро. И кажите ми, што се тиче Пепића, Иванчевића и Шобота, да ли су они имали неко наоружање?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да, да, обавезно, аутоматске пушке и пиштоље.

Председник већа: А да ли сте уочили ова униформисана лица, да ли су сви имали оружје?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED] Углавном аутоматске пушке, колико сам могла приметити.

Председник већа: Аутоматске пушке?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Да.

Председник већа: Немам других питања. Да ли има неко некакво накнадно питање да постави сведоку? Ми Вам се захваљујемо. Реците ми, да ли испостављате трошкове за Ваш долазак у Суд Босне и Херцеговине?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Па то је у току, решиће то.

Председник већа: Да ли можете, да ли истичете, да ли можете неки износ да одредите? Које сте трошкове имали за долазак?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Па имала сам аутобуску карту.

Председник већа: Из ког места?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: За такси и платила сам и поново ћу сада опет платити у повратку за такси до аутобуске станице. Па ето и храна и то је то. Ма нема неких трошкова.

Председник већа: Само нам реците из ког места, да бисмо констатовали.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Из [REDACTED]

Председник већа: Констатује се да сведок Сафета Талић захтева исплату трошкова за долазак у Суд Босне и Херцеговине из [REDACTED] на име аутобуског превоза, је ли тако?

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: И трошкова такси превоза до суда.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата трошкова сведоку С [REDACTED] Т [REDACTED] у износу који ће накнадно бити обрачунат.

Обзиром да нема других питања, ја Вам се захваљујем и можете да се удаљите.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: Хвала Вам.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Суд констатује да Виши суд у Београду нема других питања за сведока.

Сведок, хвала Вам што сте се одазвали позиву суда, можете ићи, а што се тиче трошкова, сачекаћете па ће сарадница моја да Вам уради решење.

Сведок оштећена С [REDACTED] Т [REDACTED]: У реду.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Пријатно. Београд, који је други сведок Ваш?

Председник већа: Реците ми, од ових сведока који су на слободи, је ли Бабић Жељко.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Жељко Бабић, је ли, добро.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Жељка Бабића.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Мало ћете сачекати док сведок буде уведен у судницу.

Председник већа: У реду.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Бабић Жељко.

Председник већа: Зоран Берга је према телеграму јуче изашао, мислим да је и Бабић. Прво сведоци који се налазе на издржавању казне. Зоран Тадић.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Београд, док чекамо да доведу сведока из просторија за задржавање, можете ли се одмах изјаснити, којим редоследом ћете позивати сведоке, тако да их можемо припремити да не губимо на времену?

Председник већа: Ви сте сада позвали Бабић Жељка, је ли тако?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Јесте.

Председник већа: Зорана Тадића, тужиоче предлагете, је ли тако? Да ли постоји могућност да прво буде саслушан Зоран Тадић, пошто тужилац предлаже да Зоран Тадић буде први саслушан?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, може. Значи, уместо Жељка Бабића, да идемо Зорана Тадића?

Председник већа: Зорана Тадића, тужиоце, након тога?

Заменик тужиоца: Након тога, моменат, ја се извињавам Јовицу Тадића.

Председник већа: Јовица Тадић.

Заменик тужиоца: Зоран Берга.

Председник већа: Зоран Берга.

Заменик тужиоца: И Жељко Бабић.

Председник већа: И Жељко Бабић.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Хоћете ли променити распоред, молим вас, хајте зовите онда прво Зорана Тадића нека доведу. Реците да мењамо распоред и да уместо Жељка Бабића, зову Зорана Тадића, а нека припреме Јовицу Тадића. Да ли је у реду? Уместо Жељка Бабића Зорана Тадића, а после Јовица Тадић, а онда иде Зоран Берга, па Жељко Бабић после. Само тако реците тим распоредом, да не би чекали.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита сведок Зоран Тадић.

Сведок ЗОРАН ТАДИЋ

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добар дан за сведока.

Сведок Зоран Тадић: Добар дан.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Ви се зовете?

Сведок Зоран Тадић: Тадић Зоран.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Тадић Зоран, Ви сте овде позвани ради саслушања у својству сведока, по оптужници Вишег суда у Београду, против оптуженог Тадић Ђуре, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, у вези са чл.22. истог закона.

Ја ћу Вас замолити, сада ћете дати Ваше генералијске податке, потом ћу Вам дати упозорење и положићете заклетву. После тога ће Вас испитати надлежни тужитељ, а потом и одбрана Вишег суда у Београду. Да ли разумете то што сам рекла?

Сведок Зоран Тадић: Да.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Значи, Ви се зовете Зоран Тадић?

Сведок Зоран Тадић: Да.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Име једног Вашег родитеља је?

Сведок Зоран Тадић: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, рођени сте када и где?

Сведок Зоран Тадић: [REDACTED] године.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Где?

Сведок Зоран Тадић: У [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, где сте настањени?

Сведок Зоран Тадић: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: На којој адреси?

Сведок Зоран Тадић: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Реците ми, јесте ли у сродству или у завади са оптуженим Тадић Ђуром?

Сведок Зоран Тадић: Нисам Вас разумео.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Да ли сте у сродству или у завади са оптуженим Тадић Ђуром?

Сведок Зоран Тадић: У сродству?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Да.

Сведок Зоран Тадић: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Јесте ли у завади?

Сведок Зоран Тадић: Нисмо.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Молим Вас лијепо, Ви сте овдје позвани као свједок оптужбе, дужни сте говорити истину, давање лажног исказа је кривично дјело, не морате одговарат на поједина питања уколико оцјените да би Вас истинит одговор изложио кривичном гоњењу. У том случају надлежни тужитељ може Вам дат имунитет што значи да неће бити гоњења ако одговорите на постављено питање осим ако дате лажни исказ. Разумијете ли поуку и упозорење суда?

Сведок Зоран Тадић: Ја бих само захтјевао пет до десет минута да ја објасним шта се издепавало доле.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, сад ћете објаснити све шта се издјешавало, само Вас прије тога морам упозорити, морате положити заклетву и рећи ми да ли разумијете поуке и упозорење суда.

Сведок Зоран Тадић: Дал разумијем?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Поуку и упозорење суда. Дакле да ли разумијете да сте у обавези да говорите истину, да не смете ништа прећутат. Чујете ли Ви мене?

Сведок Зоран Тадић: Чујем, чујем.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Желите ли да још једном поновим упозорење?

Сведок Зоран Тадић: Може, реците.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Значи, дужни сте говорити истину, не смете ништа прећутат, давање лажног исказа је кривично дјело, не морате одговарат на поједина питања уколико оцјените да би Вас истинит одговор изложио кривичном гоњењу. У том случају, надлежни тужитељ може Вам дати имунитет што значи да неће бити гоњења ако одговорите на постављено питање, осим ако дате лажни исказ. Сад Вас ја питам, да ли разумијете поуку и упозорење суда?

Сведок Зоран Тадић: Да.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Испред Вас је текст заклетве, ту пише заклетва свједоку, па ћу Вас замолити да то наглас прочитате.

Сведок Зоран Тадић: Заклињем се и изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутит.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Хвала Вам лијепо. Сад ће Вас тужилаштво Београд саслушат а потом и одбрана, разумијете ли то?

Сведок Зоран Тадић: Да.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Реагујте ако евентуално не будете чули питање па ћемо поновити, хвала Вам. Изволите Београд.

Председник већа: Само... Зоране Ви сте позвани као сведок на предлог тужилаштва да будете саслушани, испитани на главном претресу. Само да констатујемо да сте приступили,

Сведок Зоран Тадић чији је идентитет утврђен од стране судије суда Босне и Херцеговине, са личним подацима као на записнику пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ од 16.12.2011.године.

Тадићу, да ли сте у сродству или у завади са окривљеним Ђуром Тадићем?

Сведок Зоран Тадић: [REDACTED]

Председник већа: Обзиром на сродство са окривљеним, ослобођени сте дужности сведочења, значи нисте дужни да изнесете исказ пред судом. Да ли ћете се користити овим својим правом?

Сведок Зоран Тадић: Апсолутно.

Председник већа: Не желите да изнесете исказ пред судом?

Сведок Зоран Тадић: Не желим.

Председник већа:

Сведок упозорен у смислу члана 94 ЗКП-а да је обзиром на сродство са окривљеним Ђуром Тадићем који му је [REDACTED], ослобођен дужности сведочења, изјави:

„Не желим да сведочим пред судом, користићу се правом да не изнесем свој исказ на главном претресу.“

Вама је овде присутни окривљени Ђуро Тадић стриц, Ваши родитељи су браћа је ли тако, Ваши очеви?

Сведок Зоран Тадић: Јесте, мој отац и Ђуро су два брата рођена.

Председник већа: Добро, у том случају не можемо да Вас саслушавамо.

Сведок Зоран Тадић: Да, само ћу Вам рећи једну ствар, Тужилаштво доле у Унско-санском кантону као Кантонални тужилац Јасмин Месић он је из истог мјеста одакле сам ја, ишо је са мном заједно у школу, пристрасност је била више него не знам како да Вам објасним. Толико.

Председник већа: Само да ли можете, кад већ помињете пристрасност, мислите приликом Вашег испитивања када сте дали свој исказ?

Сведок Зоран Тадић: Апсолутно, изнуда.

Председник већа: Добро. Можете да се удаљите.

Сведок Зоран Тадић: Хвала.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Можете извјест сведока Зорана Тадића, а замолићу Вас Јовицу Тадића. Хвала лијепо.

Сведок Зоран Тадић: Довиђења, пријатно.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Довиђења, пријатно.

Сведок ЈОВИЦА ТАДИЋ

Сведок Јовица Тадић: Добар дан.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добар дан за свједока, можете сјест. Ви се зовете?

Сведок Јовица Тадић: Молим?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Ставите слушалице. Хоћете нам рећ Ваше име?

Сведок Јовица Тадић: Тадић Јовица.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Имате ли неки надимак?

Сведок Јовица Тадић: Кајо.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Име Вашег оца или мајке?

Сведок Јовица Тадић: Име оца [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Рођени сте кад и гдје?

Сведок Јовица Тадић: [REDACTED] у [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, гдје сте настањени, која је Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Јовица Тадић: Настањен сам у [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Реците ми још, да ли сте у сродству или у завади са Тадић Ђуром?

Сведок Јовица Тадић: Нисам, а у сродству јесмо, у завади нисмо.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, а шта Вам је Ђуро?

Сведок Јовица Тадић: [REDACTED].

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Брат. Ви сте овдје позвани као свједок оптужбе у кривичном поступку који се води пред Вишим судом у Београду, против оптуженог Тадић Ђуре због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у вези са чланом 22 истог закона. С обзиром да сте позвани као свједок Ваша обавеза је да говорите истину, не смјете ништа прешутати, давање лажног исказа је кривично дјело, не морате одговарат на поједина питања уколико оцјените да би Вас истинит одговор изложио кривичном гоњењу. У том случају, надлежни тужитељ може Вам дат

имунитет што значи да неће бити гоњена ако одговорите на постављено питање, осим ако дате лажни исказ. Разумијете ли поуку и упозорење суда?

Сведок Јовица Тадић: Разумијем ја поуку суда, али не знам оптужницу, шта гласи у оптужници?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: То ће Вам рећи суд у Београду, али ћу Вас ја прије тога замолити да, испред Вас постоји текст заклетве, па да прочитате тај текст.

Сведок Јовица Тадић: Да прочитам текст?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Да, да.

Сведок Јовица Тадић: Заклињем се и изјављујем да ћу све што...

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Хоћете ли да ја прочитам а Ви климнете главом или поновите за мном?

Сведок Јовица Тадић: Може, пошто слабо видим.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, заклињем се и изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети. Јел то у реду, можете, је ли у реду?

Сведок Јовица Тадић: У реду је, разумијео.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, хвала Вам лијепо. Београд изволите свједока.

Председник већа: Захваљујем се.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Тадић Јовице

Тадићу, да ли су Ваши лични подаци исти као што сте то изјавили пред Кантоналним тужилаштвом дана 16.12.2011. године, када сте дали Ваш исказ?

Сведок Јовица Тадић: Ја сам Вам дао свој исказ.

Председник већа: Лични подаци, значи податке које сте дали, да ли су исти?

Сведок Јовица Тадић: Јесте, исти су подаци које сам дао овдје.

Председник већа:

Сведок Тадић Јовица са личним подацима као на записнику пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона у Бихаћу од 16.12.2011.године, идентитет утврђен од судије суда Босне и Херцеговине Амеле Хускић.

Тадићу, да ли сте у сродству или у завади са окривљеним у овом предмету Ђуром Тадићем?

Сведок Јовица Тадић: У сродству јесмо.

Председник већа: Ви сте рођена браћа, је ли тако?

Сведок Јовица Тадић: Да, да.

Председник већа: У том случају, према Закону о кривичном поступку Ви сте ослобођени дужности сведочења обзиром на сродство са окривљеним. Изјасните се да ли ћете се користити овим својим правом да не сведочите пред судом?

Сведок Јовица Тадић: Ја ћу овде, пред овим судом не могу дати изјаву и не могу свједочити против свога брата, против оптужнице која је поднета против њега.

Председник већа: Значи Ви ћете искористити своје право да не сведочите?

Сведок Јовица Тадић: Ја, ја ћу искористити своје право да не свједочим јер од те оптужнице под којом се терети, не знам уопште ништа да је нешто урадио и да је био ту на мјесту догађаја.

Председник већа:

Поучен да обзиром на сродство са окривљеним Ђуром Тадићем у смислу одредби члана 94 ЗКП-а је ослобођен дужности сведочења изјави:

„Обзиром да је Ђуро Тадић мој рођени брат и да сматрам да није крив за оно за шта се терети оптужницом ја ћу се користити овим својим правом и нећу изнети свој исказ на главном претресу.“

У том случају ми не можемо да Вас саслушамо, ја Вам се захваљујем можете да се удаљите.

Сведок Јовица Тадић: Хвала лијепо.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Можете извести сведока, хвала Вам. Сад иде Зоран Берга. Хоћете ли довјест сведока.

Председник већа: Бабић Жељко. А тако је најављено добро, нека иде.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Дobar дан за свједока, Ви се зовете?

Сведок ЗОРАН БЕРГА

Сведок Зоран Берга: Зоран Берга.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Хоћете ли рећи име Вашег оца или мајке?

Сведок Зоран Берга: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Рођени сте кад и гдје?

Сведок Зоран Берга: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Гдје сте настањени?

Сведок Зоран Берга: У [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: На којој адреси?

Сведок Зоран Берга: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Да ли сте у сродству или у завади са оптуженим Тадић Ђуром?

Сведок Зоран Берга: У сродству смо, нисмо у завади.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: А шта Вам је Тадић Ђуро?

Сведок Зоран Берга: Даљи рођак, није ближњи.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, овдје сте позвани као свједок оптужбе због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у вези са чланом 22 истог закона а оптуженог Тадић Ђуре. Ја ћу Вас позвати да положите заклетву али прије тога ћу Вам рећи с обзиром на Ваше својство свједока Ви сте у обавези да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дјело, не морате одговарат на поједина питања уколико оцјените да би Вас истинит одговор изложио кривичном гоњењу. У том случају надлежни тужитељ може Вам дат имунитет што значи да неће бити гоњења ако одговорите на постављено питање, осим ако дате лажни исказ. Разумијете ли поуку и упозорење суда?

Сведок Зоран Берга: Да.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Испред Вас је текст заклетве, ја ћу Вас замолити да прочитате заклетву наглас.

Сведок Зоран Берга: Заклињем се и изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Хвала Вам лијепо, сад ће Вас саслушат суд у Београду. Јесте ли спремни?

Сведок Зоран Берга: Да.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро, хвала. Изволите Београд.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Берга Зорана.

Зоране, да ли су Ваши подаци исти као када сте дали свој исказ пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ дана 24.01.2012.године?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа:

Сведок Зоран Берга са личним подацима као на записнику Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ од 24.01.2012.године, идентитет сведока утврђен од судије суда Босне и Херцеговине Амеле Хускић.

Зоране, рекли сте да сте са окривљеним Ђуром Тадићем у сродству даљњем, шта подразумевате под тим, да ли можете прецизније да нам се изјасните?

Сведок Зоран Берга: Прецизније, моја мајка и он су од двоје рођених, ја мислим, тако, тако у томе смислу, пошто баш ни ја нисам баш упознат, није баш ми ни ближњи, а ни даљњи род.

Председник већа: Ваша мајка и окривљени су?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да су [REDACTED]

Председник већа: Од чега?

Сведок Зоран Берга: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED], [REDACTED]?

Сведок Зоран Берга: Не, не, од [REDACTED]

Председник већа: Од [REDACTED]?

Сведок Зоран Берга: Да, тако некако, да.

Председник већа: Окривљени, у каквом сте сродству са сведоком Берга Зораном? У каквом сте сродству? Трећи је степен сродства, па до трећег значи и трећи.

Опт.Ђуро Тадић: Зоране.

Председник већа: У ком сте [REDACTED]?

Опт. Ђуро Тадић: Зоране [REDACTED].

Председник већа: Не Зорану, објасните суду. [REDACTED]

Опт. Ђуро Тадић: Јесмо.

Председник већа: Да ли сте Ви и његова [REDACTED]?

Опт. Ђуро Тадић: Не, [REDACTED]

Председник већа: Онда није треће, хвала Вам. У том случају Ви не спадате у круг привилегованих сведока, односно лица која нису дужна да сведоче пред судом као ови претходни сведоци.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, а не смете прећутати ништа од онога што Вам је познато о овом догађају. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а, то су блиски сродници, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону, дужни сте да суд обавестите о свакој промени адресе. Да ли се заклињете да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати.

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа:

Сведок упозорен на дужност казивања истине, последице давања лажног исказа, упозорен да није дужан да одговара на питања којима би себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да је дужан да пријави суду сваку промену адресе, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а, изјави:

Ви сте дали Ваш исказ пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона у Бихаћу дана 24.01.2012.године. Да ли остајете при наводима тог исказа и да ли имате нешто да измените и да додате?

Сведок Зоран Берга: Остајем при свом исказу и немам шта да додам.

Председник већа: Немате шта да додате? Да ли можете овде пред већем да се изјасните о томе шта се дешавало или сматрате да је боље да Вам се одмах постављају питања?

Сведок Зоран Берга: Боље одмах да ми се постављају питања.

Председник већа: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан господине Зоране, Снежана Станојковић заменик тужиоца за ратне злочине, да ли се чујемо?

Сведок Зоран Берга: Чујемо се.

Заменик тужиоца: Кажите ми, сећате ли се Вашег исказа који се дали пред Кантоналним тужиоцем прошле године?

Сведок Зоран Берга: Дјелимично.

Заменик тужиоца: Молим?

Сведок Зоран Берга: Дјелимично.

Заменик тужиоца: Ево зато сам ја ту да Вас подсетим. Значи мене занима пре свега догађај од 23.септембра 1992.године у месту Дуљци када је страдало 18 цивила на брању шљива. Да ли се тога сећате?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: Добро. Ајте онда кажите ми да ли се сећате да је страдао српски војник Т [REDACTED] Т [REDACTED]?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: Је ли Ви познајете Т [REDACTED], јесте ли познавали Т [REDACTED] Т [REDACTED]?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, да ли се сећате његове сахране и дан после сахране?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: Који је то датум, да ли можете да нам кажете?

Сведок Зоран Берга: Сахрана је била 22. септембра, а овај догађај се десио 23. септембра.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми, мене занима значи 23.септембар и ситуација када Ви крећете према Дуљцима. Да ли сте се договарали да идете у Дуљке?

Сведок Зоран Берга: Тачно не могу да се сјетим, некако је то испало како би реко спонтано, не знам, није било неког класичног договора, оно вјероватно у моменту томе како да опишем и љутње и ваљда бијеса, не знам, не могу тачно да се сјетим свега.

Заменик тужиоца: Добро и у тој љутњи, бесу, шта се догодило? Што можете да се сетите.

Сведок Зоран Берга: Оно углавном што стоји у изјави, ја стојим при томе, сад неких детаља ја не могу да се сјетим, да сам видео некога да је лично лишио живота некога, то нисам видео, ко што сам дао у својој изјави, тако и Тадић Ђуро. Значи имате моју изјаву пред Вама, оно што сам изјавио ја стојим пред тим, да неког лично да сам

видио лично да је лишио, једино што се тиче Ђурића, не знам сада како Гојко, да ли Слободан, то јесам видио и после сам се склонио иза неке куће у томе дјелу и ја, после чула се пуцњава да, ко је, шта је, ја нисам видио ни Ђуру ни никога да је кога лишио живота, лично да сам видио.

Заменик тужиоца: А кажите ми, ево на страни 3 Вашег исказа кажете „када се говорило о тој освети, ја сам ту био присутан“. Шта се то подразумева под тим?

Сведок Зоран Берга: Можда сам био, не знам то, можда сам и реко у неком да ли стресу, да ли, али баш директно тако да се причало о томе, није.

Заменик тужиоца: Ајте онда Зоране мало, ако можете да нам приближите ту ситуацију кад Ви крећете према Дуљцима, мене пре свега занима оружје које носите, ко је све са Вама у аутомобилу, колико аутомобила и тих ствари који у овом поступку, бићу слободна да кажем и нису спорни.

Сведок Зоран Берга: Да, знам, па не знам не могу да се сјетим тачно кретања према мјесту догађаја, углавном све ми се враћа ко слике након 21 годину и након овога хапшења, стресног суђења свога личнога, зашто сам и осуђен и како, једноставно остајем при томе, тим неким детаљима које сам исто са својих сећања навео да би рекао да се сећам толико.

Заменик тужиоца: Кажите ми, јесте ли том приликом били сви наоружани?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, ко је све био присутан?

Сведок Зоран Берга: Између осталог ја, Тадић Ђуро, Тадић Јовица, Тадић Светко, Тадић Зоран и Бабић Жељко и Ђурић Гојкан и Ђурић Слободан.

Заменик тужиоца: Кажите ми, јесте били у униформама евентуално?

Сведок Зоран Берга: Јао, не би могао да се сјетим да ли сам, да ли сам био у униформи, да ли смо били, не могу да се сјетим стварно.

Заменик тужиоца: А је ли можете да се сетите када крећете према цивилима?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, је ли сви крећете према цивилима?

Сведок Зоран Берга: Углавном смо сви кренули до тога мјеста доле где је тај дио, одиграо се, када је настала та пуцњава, ја сам кажем Вам једноставно повукао се иза једне друге куће ко што сам дао у свом исказу, лично нисам видио да је неко некога лишио живота.

Заменик тужиоца: Нисам Вас то ни питала, нити очекујем да ми Ви одговорите ко је и кога лишио живота, него Вас само питам да ли сте сви кренули према кући и да ли сте сви пуцали?

Сведок Зоран Берга: Ја, опет Вам понављам, нисам видио ко је пуцао, као што сам рекао у Тужилаштву, нисам директно видио.

Председник већа: Тужилац Вас је питао још једно питање, да ли сте, да ли су сви кренули према кући?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да нисмо, нисмо, то је било иза неке, испод неке куће, неко воће је било не знам ни ја ту су људи сједили, углавном ја мислим да су највише да су ту Ђурићи, Слободан, Гојкан, они су ту учествовали у томе највише, по причама другим послије, не мом виђењу.

Заменик тужиоца: Па те приче мене не занимају овом приликом, мене сада занима само, значи то кад кажете „на другу страну, кад су кренули“, нисам Вас добро разумела ко је где кренуо, ајте молим Вас прецизирајте ми ко је где кренуо, оно што Ви видите и колико можете да видите, не тражим ни више ни мање?

Сведок Зоран Берга: Не могу тачно да се баш сјетим, а у томе моменту ја мислим да је био Бабић Жељко, Зоран Тадић, да ли је Гојко, Тадић горе, не могу да се вратим у филм тај, не могу, једноставно не могу толико ми је то и стресно и потресно и пресуда и затвор, кажем опет не могу да се вратим, нисам лично видио.

Заменик тужиоца: То Вас разумем и током тог поступка се Ви кајете због овога што се догодило?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: Него, кажите ми онда када не можете да се сетите тих стресних ситуација, да ли се сећате како сте се вратили назад?

Сведок Зоран Берга: Знам да смо сјели у ауто и вратили се назад.

Заменик тужиоца: Јесте разговарали о томе шта се догодило?

Сведок Зоран Берга: Па и нисам баш нешто да сам разговарао о томе.

Заменик тужиоца: Са ким сте се вратили назад? Ко је био, чијим аутомобилом, ко је возио, ко је седео на сувозачевом месту?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да сам се вратио са Тадић Ђуром, са његовим аутом да, ко је био не сећам се.

Заменик тужиоца: Је ли био Светко са Вама у аутомобилу?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да јесте.

Заменик тужиоца: Је ли током...

Сведок Зоран Берга: Нисам сигуран, опростите, нисам сигуран, али мислим да јесте.

Заменик тужиоца: А кажите ми, током догађаја самог убијања цивила, је ли Ви видите Тадић Светка?

Сведок Зоран Берга: У једном моменту када сам ја био иза куће заклоњен, до главног пута тога насеља и када је та дјевојка једна наишла према мени, када је прошла поред мене и рекла ми „здрво“, ја сам јој одмахнуо руком, иза ње је наишао Тадић Светко тада и тада смо изашли на асфалт, главну цесту, и то је тада је већ била стала та пушњава и то је мислим крај догађаја био.

Заменик тужиоца: Значи, пушњава је већ завршена када Ви срећете ту особу која Вама каже „здрво“?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да да, то је тај моменат био ту.

Заменик тужиоца: Да. Кажите ми, да ли сте после тога са било ким од ових учесника разговарали о томе шта се догодило?

Сведок Зоран Берга: Па ја искрено речено, ни да..., али не о некоме нешто претерано, него ето једноставно знали смо шта се десило, мислим није било за причу.

Заменик тужиоца: Је ли говорио нешто Тадић Ђуро?

Сведок Зоран Берга: Не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: Је ли Вам рекао да он није пуцао?

Сведок Зоран Берга: Ја из тога не могу да се сјетим, то су детаљи неки које не знам након толико година, не могу да се сјетим.

Заменик тужиоца: Шта сте Ви, јесте били током рата ангажовани?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: Где?

Сведок Зоран Берга: Петнаеста пјешадијска бригада Бихаћ.

Заменик тужиоца: А пре тога?

Сведок Зоран Берга: Пре тога три месеца у полицији Републике Српске.

Заменик тужиоца: Кажите ми, као полицајац Републике Српске јесте знали да је постојала радна обавеза муслиманског становништва који су обављали пољске радове.

Сведок Зоран Берга: Знао јесам, али нисам их виђао пошто ја нисам радио при томе дјелу посла, једанпут можда сам обезбеђивао, једном ја мислим да, највише.

Заменик тужиоца: Кажите ми, када сте кренули из Рајиноваца према Дуљцима, нисам разумела са ким сте били у аутомобилу?

Сведок Зоран Берга: Тадић Ђуро и ја, Тадић Зоран, Бабић Жељко, Тадић Јовица, и да ли сам набројао Светка Тадића, не могу сада...

Заменик тужиоца: Да. И када Ви крећете, је ли Ви имате сазнања да идете у Дуљке?

Сведок Зоран Берга: Не, и то је било нека, они су, таква је прича била о тој освети, они су ишли, нису нашли никога и онда су продужили даље ова двојица Ђурића и онда су нашли нажалост, доле наишли на тај трактор и на те људе који су радили и десило се то што се десило.

Заменик тужиоца: А како сте Ви у вашем аутомобилу знали да су они њих нашли?

Сведок Зоран Берга: Па једноставно зато што су ишли испред нас, аутом, и стали су.

Председник већа: Само да појаснимо, ко је ишао испред Вас аутом?

Сведок Зоран Берга: Слободан Ђурић и Гојкан Ђурић.

Председник већа: У ком возилу, да ли се сећате?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да је била „Опел аскона“ бар мислим да је тако нешто.

Председник већа: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: И значи, Ви онда са Вашим аутомобилом долазите ту где су они стали?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: И кажите, је ли можете да нам, где је било Ваше наоружање док се возите аутомобилом?

Сведок Зоран Берга: У руци.

Заменик тужиоца: И потом излазите заједно са тим наоружањем, је ли ја могу тако да закључим?

Сведок Зоран Берга: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, је ли се одмах креће према цивилима?

Сведок Зоран Берга: Па не баш одмах, то је око два, три минута да ли, не знам, у томе тренутку један цивил је мене препознао преко пута, ако Вас интересује то да

Вам опишем, колико се сећам, пошто ме је познао, ја сам одмахнуо руком и онда даље се наставило овамо горе гдје су прије горе био да ли је Бабић Жељко и ови Ђурићи ко ли је био, Зоран Тадић, они су, неко је од њих питао „гдје су“, ови су рекли да се иза куће налазе се и тако ту је једноставно та је пуцњава настала у томе, што каже, ходу кад су прилазили тамо тим цивилима.

Заменик тужиоца: Само још једно питање и нећу Вас више задржавати. Значи, као резервни полицајац јесте Ви имали сазнања да обављају те радове муслиманско становништво, нисам сигурна да сам добро то пропратила?

Сведок Зоран Берга: Тих дана не.

Заменик тужиоца: Мислим независно од овог догађаја, независно од овог догађаја.

Сведок Зоран Берга: А независно. Управо сам рекао значи, знао сам да су добили радну обавезу, али један пут сам их ја обезбеђивао, само једном пошто то није било у дјелу мог посла.

Заменик тужиоца: А где сте их то обезбеђивали, ту у Дуљцима?

Сведок Зоран Берга: Не.

Заменик тужиоца: Него?

Сведок Зоран Берга: Мјесто прије Дуљака.

Заменик тужиоца: Како се зове?

Сведок Зоран Берга: Орашац.

Заменик тужиоца: И кажите ми да ли се после овога догађаја нешто причало у Рајиновцима, Орашцу, Дуљцима, је ли се знало ко је учествовао у овом злочину?

Сведок Зоран Берга: Мени директно никад није ништа рекао, да кажем, али понекад се можда некад, али не могу тачно да се сјетим, то је, неке ствари које не могу да се сјетим.

Заменик тужиоца: Добро, а како Ви оцењујете, је ли то била тајна или се причало о томе, по тим Вашим местима?

Сведок Зоран Берга: Можда се причало, можда у неким круговима, није толико се јавно износило, мада ја не знам ко шта прича по селу, али директно мени не.

Заменик тужиоца: Зато што сте на страни 7 Вашег исказа пред Кантоналним тужиоцем рекли, „а посебно по кафанама у смислу хвале се причало ко је у томе учествовао, то није била никаква тајна“ ето тако сте изјавили прошле године, па Вас из овог разлога и питам.

Сведок Зоран Берга: Можда, али не сећам се да сам то изјавио да се неко причао, јавно хвалио, не знам мислим то није, нису ствари које су се десиле нажалост, не знам нормалан човек то не би урадио да се хвали са тим.

Заменик тужиоца: Тако данас мислите или и тада?

Сведок Зоран Берга: И тада.

Заменик тужиоца: Хвала Вам. Толико.

Председник већа: Браниоче, да ли Ви имате питања за сведока?

Адв. Дијана Хајдуковић: Имам уважена председавајућа, хвала Вам. Зовем се Дијана Хајдуковић, ја сам адвокат по службеној дужности оптуженог Ђуре Тадића. Поставила бих Вам неколико питања да појаснимо исказ који сте дали пред Кантоналним тужиоцем БиХ 24. јануара 2012. године. Данас сте рекли, малопре, на питање тужиоца да се не сећате да сте изјавили да су се неки посебно по кафанама хвалили о учествовању у убиству цивила у Дуљцима и да мислите да то нисте изјавили, да ли се не сећате или нисте изјавили?

Сведок Зоран Берга: Не сећам се, не могу сада да се сетим овога тренутка.

Адв. Дијана Хајдуковић: Не сећате се. Споменули сте да је суђење било стресно за Вас, да ли је и давање исказа у јануару 2012. године било стресно за Вас?

Сведок Зоран Берга: Да.

Адв. Дијана Хајдуковић: Да ли се сећате тога исказа који сте дали?

Сведок Зоран Берга: Сјећам се дјелимично.

Адв. Дијана Хајдуковић: Да ли се сећате да сте спомињали ко је дошао по Вас и како сте отишли у Дуљке?

Сведок Зоран Берга: Да.

Адв. Дијана Хајдуковић: Је ли се сећате да сте описивали како сте били обучени?

Сведок Зоран Берга: Не сећам се, не, нисам читао изјаву своју задње двије године пошто се налазим на издржавању казне, тренутно у прекиду, па нисам читао изјаву па не могу сада баш да.

Адв. Дијана Хајдуковић: Не можете да се сетите, је ли?

Сведок Зоран Берга: Да.

Адв. Дијана Хајдуковић: Кажите ми, јел сте Ђуриће познавали добро пре рата?

Сведок Зоран Берга: Познавао сам их из виђења пошто су били више склони неком насиљу породичном и уопште у друштву нису били примљени као неки добри људи, они су већином били избегавани од већине мештана села и околине.

Адв. Дијана Хајдуковић: Јесте Ви лично осећали неки страх од њих?

Сведок Зоран Берга: Па, право да вам кажем и да, они су, једноставно нису презали од ничега, на крају се испоставило тако да је отац убио сина, не знам како се тај догађај тамо десио, не знам ни ја, да су на крају, знате онда при чему су док су дошли до тог догађаја.

Адв. Дијана Хајдуковић: Кажите ми везано за догађај у Дуљцима пошто сте у својој изјави описивали како сте отишли и којим колима, да ли се сећате колико је људи било у Ђуриним колима? Који број?

Председник већа: Кратак прекид вероватно. Да ли се чујемо и видимо?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић : Не видимо се, ја Вас само чујем.

Председник већа: Ми вас и видимо и чујемо.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Сада ћемо отклонити проблем, само моменат, сад ћемо видјети о чему се ради. Техника? Ево поново сад вас видим, је ли у реду код Вас?

Председник већа: Да, да, код нас је у реду. Изволите браниоче.

Адв. Дијана Хајдуковић: Хвала Вам.

Председник већа: Изволите можете да наставите.

Адв. Дијана Хајдуковић: Господине Берга, не знам да ли сте чули питање до краја? Значи, питала сам везано за долажење колима Ђуре Тадића, да ли се сећате тачно броја људи који су били у колима?

Сведок Зоран Берга: Шест.

Адв. Дијана Хајдуковић: Хвала Вам, кажите ми да ли сте пре рата познавали тужиоца коме сте давали исказ, Јасмина Месића?

Сведок Зоран Берга: Не сећам га се лично али чујем, после сам чуо да је он из Кулен Вакуфа, да ли је, ја не знам, нисам, не могу да се сјетим, мада сам живео у Кулен Вакуфу до 15-те своје године живота, али не могу да се сјетим.

Адв. Дијана Хајдуковић: Хвала лепо, немам више питања.

Председник већа: Господине Берга, Ви сте дајући свој исказ пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона у Бихаћу дана 24.01.2012. године рекли да пре него што сте изашли из аута, да Вам је овде присутни окривљени Ђуро Тадић поделио чарапе, да ли је то тачно?

Сведок Зоран Берга: Не могу сада да се сјетим да ли сам то изјавио.

Председник већа: Да ли сте имали чарапе?

Сведок Зоран Берга: Да. А то да ли је Ђуро, ја не могу да се сјетим, да ли неко други, не знам.

Председник већа: Да ли се сећате ко је све имао чарапе и шта сте радили са тим чарапама, где сте имали, где сте носили те чарапе, на глави?

Сведок Зоран Берга: На глави.

Председник већа: Због чега?

Сведок Зоран Берга: Па не знам ни ја у том тренутку исто нисам знао зашто шта и једноставно вјероватно да ме неко не препозна или шта.

Председник већа: Добро, такође сте рекли да је Бабић Жељко први дошао до куће испред које су људи седели и пили кафу, а да сте Ви за све то време стајали на путу и посматрали. Где сте стајали, да ли се та кућа и место где су седели људи види од тог пута?

Сведок Зоран Берга: Макадамски пут који се раздваја од главнога пута који се увлачи улица та која иде према тој кући, на том макадамском путу.

Председник већа: А где сте Ви били, да ли сте Ви одлазили до те куће или сте све време били ту на том асфалтном или макадамском путу?

Сведок Зоран Берга: Макадамском улазу од те куће, од улаза до тога мјеста догађаја можда има неких, било је не знам, не могу сада да, можда неких 10-так метара, не знам.

Председник већа: Дакле, Ви сте били 10-так метара удаљени од улаза те куће испред које су седели људи и пили кафу?

Сведок Зоран Берга: Да, али нисам добро видио тај дио пошто је заклоњен од гараже, ту је прије гаража нека стајала.

Председник већа: Гаража?

Сведок Зоран Берга: Да, бар је тад била.

Председник већа: Кажете „видео сам да је једна девојчица између 10 и 13 година покушала побећи у правцу брда, али јој је у леђа пуцао Гојко Ђурић“, где се то дешава?

Сведок Зоран Берга: Знате, на макадамском путу.

Председник већа: На макадамском путу. Значи ту у Вашој близини је ли тако?

Сведок Зоран Берга: Није баш толико близу, али видио сам да је дјевојчица, али нисам знао ни ко је ни чија је, али видио сам да је дјевојчица.

Председник већа: Дакле, у том моменту када Ви то све посматрате са тог макадамског пута, колико су од Вас удаљени Пепић Миле, Шобот, Иванчевић? Да ли видите њих, где су они?

Сведок Зоран Берга: Не, не, ја уопште нисам њих видио тада, а мислим да не, само када смо дошли не знам после да ли су они се негде склонили, да ли, не знам, мислим нисам у томе догађају када се то пуцало не, нисам.

Председник већа: Добро, реците нам када долазите са возилом, заустављате се. Да ли сте стигли истовремено и Ви и ово друго возило, кажете возило „Аскона“ у коме су били Ђурићи, је ли тако?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Да ли сте стигли истовремено, пре него што сте се зауставили, да ли идете истовремено, једно возило за другим или је неко возило касније наишло?

Сведок Зоран Берга: Не, обадва возила су дошла истовремено, значи Ђурићи су прије ишли, прије овога возила.

Председник већа: Добро. Када долазите, шта ту видите, да ли видите још неко возило, да ли постоји ту неки трактор, неко возило или више таквих возила?

Сведок Зоран Берга: Трактор је био, али аута се не сећам, једино ово друго што је било.

Председник већа: Значи једино се сећате да сте угледали трактор?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да је био трактор, да.

Председник већа: И кога ту, на асфалтном путу где се заустављате, видите?

Сведок Зоран Берга: Није баш на асфалтном путу, него када се скрене са тога асфалтног пута, макадамом поред, нека је ту била продавница, била, е сада ту су стајали ја мислим...

Председник већа: Добро, да ли сте ту угледали ове чуваре Пепића, Шобота?

Сведок Зоран Берга: Били су неки људи, сада који ја не, ја то сада по именима и не знам.

Председник већа: Да ли се сећате колико њих?

Сведок Зоран Берга: Два или три, двојица, два.

Председник већа: Да ли им је неко од вас прилазио?

Сведок Зоран Берга: Не.

Председник већа: Не. Добро, кажете сви сте имали пушке, какве сте пушке имали?

Сведок Зоран Берга: Аутоматске пушке калибра 7,62.

Председник већа: Да ли се сећате, да ли можете да се изјасните, да ли је такву пушку имао и окривљени Ђуро Тадић?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да да. Ја мислим.

Председник већа: Да. Да ли се сећате како је он тада био обучен?

Сведок Зоран Берга: Не могу да се сетим, не могу, једноставно не могу, не знам да ли је била каква војна униформа, највероватније да је била можда чак и војна, не знам пошто тада је био рат и...

Председник већа: Војна униформа?

Сведок Зоран Берга: Већином су се војне униформе носиле, сада нисам сигуран сто посто.

Председник већа: Добро. Кажете, овим људима који су били присутни, цивилним лицима, а што су били Пепић, Иванчевић и Шобот, нико од вас није прилазио. Ту где Ви стојите, на том макадамском путу и посматрате шта се дешава испред ове куће, да ли можете да нам кажете колико су они били удаљени, колико су, колико је удаљено то место где су они претходно стајали од тог макадамског пута, колико има од асфалтног пута до куће?

Сведок Зоран Берга: Од асфалтног пута до те куће, до догађаја?

Председник већа: Да.

Сведок Зоран Берга: Па не знам да ли има можда неких 70 метара, 50-80 метара, тако нешто, не знам, не могу тачно у метражи, не могу тачно ја.

Председник већа: И са тог асфалтног пута значи, не може да се види шта се дешава испред те куће?

Сведок Зоран Берга: Па ја мислим да не може, ја мислим да не, пошто има још кућа испред.

Председник већа: Има још кућа, а да ли може да се види шта се дешава у тим воћњацима поред пута?

Сведок Зоран Берга: Не, мислим виде се воћњаци са једне и са друге стране имају воћњаци.

Председник већа: Са једне и друге стране ког пута?

Сведок Зоран Берга: Овога асфалтног пута.

Председник већа: Асфалтног пута. Бабић Жељко је такође, ми ћемо га чути после Вас, он је такође тврдио да је стајао на путу, на том макадамском путу. Да ли сте ви били сами на том путу или је стајао још неко поред Вас?

Сведок Зоран Берга: Ти догађаји су се десили можда у неких... минута, то су биле неке секунде значи гдје се почело пуцати, гдје су људи почели бјежати значи ја сам се кажем, склонио, не знам колико тачно, да ли сам задржао се 20 секунди или пола минута или минут, ја не могу тачно да то, али то је у веома кратком року.

Председник већа: Колико је то све трајало по Вама?

Сведок Зоран Берга: Најдаље пет минута, није ни толико можда.

Председник већа: Пет минута укупно. Да ли сте сви заједно кренули назад?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да смо ми кренули, а за ове Ђуриће не могу да се сјетим, Гојкана и Слободана.

Председник већа: Значи, вас шесторица сте кренули сви заједно назад до возила?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Колико су Вам возила била удаљена у моменту када крећете према својим возилима, да ли можете оријентационо, не мора тачно?

Сведок Зоран Берга: А то је оно, макадамски пут, значи, то је узак простор, ту вероватно су, да ли су била не знам, да ли је било можда три, четири метра ако је било од аута до аута, не знам.

Председник већа: Добро. Да ли можете прецизно да нам се изјасните, овде присутног окривљеног Ђуру Тадића, где сте видели, где је био, да ли је био испред те куће, да ли је био испред те куће, да ли је био негде на неком другом месту?

Сведок Зоран Берга: То, кад смо дошли ту код те, када су почела дешавања та када је то, у томе моменту кажем Вам једноставно све се, цивили су се разбежали поједини.

Председник већа: Само моменат. Ја Вас питам где сте сви ви, да ли сте ви сви ту близу заједно, Ђуро Тадић, да ли га видите све време док сте ту?

Сведок Зоран Берга: Не, нисам га цјело време видио, него само кад смо дошли, видјели смо на тај пут.

Председник већа: Ви сте из ваших возила, колико сам схватила, право отишли на макадамски пут?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Сви заједно, је ли тако?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: И кренули сте према овој кући, је ли тако?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: И били сте ту до момента док нисте кренули назад?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Када сте кренули назад, да ли је настављена пуцњава или је прекинута пуцњава?

Сведок Зоран Берга: Прекинута је.

Председник већа: Пре тога, пре него што сте кренули назад је ли тако, и више нико није пуцао?

Сведок Зоран Берга: У том моменту је пуцњава, када сам се ја повукао иза те куће, пошто је тај Ђурић пуцао по свему и свачему, значи склонио сам се више да спасим своју главу од њега, знате како то, ти Ђурићи они нису били нормални људи.

Председник већа: Кажете „по свему и свачему“, шта мислите када то кажете?

Сведок Зоран Берга: Па вјероватно по кућама, по што год су видели.

Председник већа: Помињали сте и доње воће, у Вашем претходном исказу. Које доње воће, на шта мислите?

Сведок Зоран Берга: Па мислим доле прије тога улаза са лијеве стране, са десне стране има мало неко воће је било ту, после је лежао неки човјек, да ли је, ко га је убио, ко је лишио односно живота.

Председник већа: А да ли сте претходно, када сте изашли из возила видели људе у том воћу?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: У том воћњаку?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Нисте на њих обраћали пажњу, шта су они радили?

Сведок Зоран Берга: Прије пар минута сам рекао да ме је један од тих људи препознао и да ме је зовнуо именом, односно презименом, ја сам подигнуо, одмахнуо сам му руку, подигао сам руку само и онда смо наставили овамо да идемо према, гдје су били ови други, са ове друге стране.

Председник већа: А зашто нисте хтели са њима да комуницирате, већ сте наставили према тим другим људима. Зашто сте наставили тамо, јесте имали неку информацију да, јесте неког одређеног тамо тражили?

Сведок Зоран Берга: Нисмо тражили, не могу тачно да се сјетим, да ли је неко прилазио овим људима што сам чувао, да ли, ту је тај трактор и стајао поред те продавнице, тако, директно, нисмо знали, нико није знао гдје се ко налази.

Председник већа: Зашто сте кренули макадамским путем, ево то ми одговорите?

Сведок Зоран Берга: Зато што је речено горе да се налазе цивили иза тих кућа у томе горњем воћу.

Председник већа: Ко је рекао и коме?

Сведок Зоран Берга: Ја мислим да је Бабић Жељку рекао неко од ових људи који су ту били, али ја не могу тачно да сада прецизирам ко је.

Председник већа: Да се налазе људи, па кажете било је људи и у том доњем воћу поред којег сте Ви прошли, иако су Вам се јавили, нисте са њима комуницирали, кога сте то одређено тражили?

Сведок Зоран Берга: Ми нисмо никога тражили одређено.

Председник већа: Да ли можете да ми објасните зашто нисте хтели са овима из доњег воћа да комуницирате, а ишли сте да тражите неке људе горе?

Сведок Зоран Берга: Ја једноставно не могу да Вам одговорим на то питање, него ја нити сам био на челу те групе, нити сам ја руководио са тим, нити сам ја тражио неког одређеног.

Председник већа: Добро. Ја сам Вас поучила на почетку да нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или свог блиског сродника изложили кривичном прогону, само Вас питам да нам појасните те ствари, обзиром да ту постоје неке разлике и у Вашим исказима и исказима других саслушаних сведока. Да ли је, да ми одговорите само још на ова два питања, да ли је неко остао у тим возилима док сте Ви изашли и отишли на тај макадамски пут?

Сведок Зоран Берга: Не могу да се сјетим, не верујем, није.

Председник већа: Није нико?

Сведок Зоран Берга: Није, ја мислим, не могу да се сјетим.

Председник већа: Добро. Да ли се сећате када сте се враћали према возилима ко је сео, ко је први дошао до возила, ако можете да се сетите и ко је возио назад и где сте стигли?

Сведок Зоран Берга: Не могу да се сјетим то ко је дошао први, ко је.

Председник већа: Не сећате се ко је возио назад?

Сведок Зоран Берга: Не.

Председник већа: Добро, ја ћу Вам предочити исказе неких сведока који су саслушани овде пре Вас. Сведок Миле Пепић је и на главном претресу рекао да се по заустављању возила, аутомобила којим су пристигли, да су из возила изашли из возила више маскираних наоружаних лица, да су имали чарапе навучене преко лица, да су били наоружани аутоматским пушкама, да су запуцали одмах по изласку из аутомобила, да су се кретали, да су ишли по воћу, с тим што су се раздвојили у две групе на две стране. Да ли је то тачно што овај сведок описује?

Сведок Зоран Берга: По мени није.

Председник већа: Шта није тачно из овог његовог исказа?

Сведок Зоран Берга: Није тачно да се пуцало чим се изашло из аута, кажем Вам тај догађај није трајао најдуже до 5 минута док се дошло ту, прави број жртава колко се представљало јавности на томе суђењу није 18 није било 18 људи, ја сам трећи, четврти дан по наредби цивилне заштите ишао да возим трактор и товарим та тјела, 6-7 не знам да ли је било и 7 тјела гдје су они страдали, како су они страдали, како, ја не знам.

Председник већа: Сведок Милан Иванчевић је такође у свом исказу изјавио да га је неко од тих пристиглих лица питао „где су Турци“, а одмах након обраћања да нико није остао на путу, да сте се разишли лево и десно по воћњацима, да су ужурбано ходали, трчали и да су сви пуцали.

Сведок Зоран Берга: То је његово мишљење и сећање. Ја се не слажем са тим.

Председник већа: Добро. Реците нам, Ви сте, нисте више на издржавању затворске казне, да ли је тако?

Сведок Зоран Берга: У прекиду сам на издржавању затворске казне.

Председник већа: Прекинули сте, добро. На издржавању затворске казне да ли сте због овог догађаја?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Окривљени Ђуро Тадић овде на претресу тврди да он није ни излазио из возила и да је отишао са возилом пре Вас, пре него што сте се ви сви вратили. Да ли је то тачно?

Сведок Зоран Берга: Не бих рекао. не.

Председник већа: Није тачно? Добро. Хвала Вам, немам више питања. Да ли неко од чланова већа има неко питање? Да ли окривљени има неко питање? Изволите.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Судија, опростите. Да ли бисте дозволили једно додатно питање?

Председник већа: Може, изволите.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: И евентуално предочавање исказа из претходног поступка Бабић Жељка. Дозвољавате?

Председник већа: Па ми ћемо га саслушати сада, али добро може.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Али ће сведок бити отпуштен, па због тога.

Председник већа: Може, може.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Кажите ми, Ви сте се изјашњавали данас на околност како је ко био обучен и отприлике како су се људи кретали. Ја ћу Вам предочити исказ сведока Бабић Жељка који је дат у претходном поступку. Он је рекао да је Ђуро Тадић тога дана у Дуљцима био у цивилном оделу.

Сведок Зоран Берга: Шта да Вам кажем на то? Ја не могу да се сјетим, проток времена да се сјећам одјела како је било. Нажалост сјетио сам се оних ствари које сам видио на том догађају, а да се одјела сећам.

Председник већа: Изволите браниоче даље?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Исто тако, исти сведок је изјавио да је Тадић Ђуро са аутоматском пушком стајао на асфалтном путу.

Председник већа: Мислим да је он одговорио на то питање, ја сам га питала да.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: И кажите ми, да ли се сећате можда да ли је неколико дана пред тај догађај дошло било до прекида радне обавезе?

Председник већа: Мислим да сте мало сугестивно поставили питање.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Нисам, питала сам упитно.

Председник већа: Могли сте „да ли је било, да ли су радне обавезе биле свакодневне или је било неких прекида“. Мислим да је... Изволите.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Поставите Ви питање судија.

Председник већа: Вама је познато да су постојале радне обавезе? Ево реците нам за кога је постојала та радна обавеза, да ли за сво становништво или за одређене категорије становништва?

Сведок Зоран Берга: Углавном муслиманско становништво које је остало да живи...

Председник већа: Углавном или само муслиманско?

Сведок Зоран Берга: Само, ја мислим, нисам, не познајем нико други да је...

Председник већа: Само муслиманско становништво. Колико дуго је пре овог догађаја трајала та радна обавеза?

Сведок Зоран Берга: Нисам толико упућен у то да тачно знам временски, али вероватно током целог лета, током радова који се обављају у пољопривреди.

Председник већа: Током целог лета.

Сведок Зоран Берга: Вероватно.

Председник већа: Тих дана, пре овог догађаја, пре 23. септембра 1992. године, да ли су претходних дана ишли припадници муслиманске вероисповести, националности на, да ли су имали радне обавезе?

Сведок Зоран Берга: Имали су прије тога догађаја са погибијом Т■■■■Т■■■■ а после, ја мислим да су тај дан кад је јављено да је Т■■■■ погинуо, да су враћени са радне обавезе и да нису били тај дан сахране, тек трећи дан, да ли је неко, како су дошли, како, без обезбеђења, нису имали обезбеђење никакво, да ли су они послани тамо да то нешто буде, ја не могу да улазим у то.

Председник већа: Да ли сам Вас ја добро схватила? Имали су обезбеђење и радну обавезу до дана погибије Т■■■■Т■■■■, а од тог дана до 23.09. када се овај догађај одиграо, нису више имали радну обавезу?

Сведок Зоран Берга: Имали су. 23. су дошли да раде.

Председник већа: 23. А да ли је Вама познато како су они долазили да раде? Да ли су сваког јутра позивани, или су или је постојао списак и они су знали своју обавезу и место где се окупљају?

Сведок Зоран Берга: Мени то није познато. Рекао сам у почетку да ја нисам обављао те послове, онда нисам упознат пошто долазе из других мјеста као што су Рипач доле, то је удаљено можда неких 30 километара и јаче можда, ови са трактором су радили, ја нисам ни познавао људе...

Председник већа: Ви сте били у резервном саставу полиције?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Па да ли Вам је познато, да ли сте Ви некад били у обезбеђивању тих радника?

Сведок Зоран Берга: Рекао сам, само једном. Само једанпут.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато због чега тога дана није било обезбјеђења? Да ли су биле неке ванредне околности? Шта се десило тога дана?

Сведок Зоран Берга: Не знам, стварно не знам.

Председник већа: Добро. Мислим да Вас је тужилац то питао. Ја бих Вас само питала да ли можете да се сетите ко је предложио да се иде у Дуљке?

Сведок Зоран Берга: Не могу тачно да се сјетим, али како је испало углавном у томе договору нисам, отишао сам са њима, а ко је договарао, шта је било, како, не знам.

Председник већа: Добро. Ви кажете било вас је шесторо у возилу. Мислим да Вас је питао тужилац, али да појаснимо шта сте радили са оружјем по повратку након овог догађаја? Где сте отишли, у Кулен Вакуф, Рајиновце или Орашац?

Сведок Зоран Берга: Не могу да се сјетим, знам да сам дошао кући.

Председник већа: А оружје где сте држали у возилу?

Сведок Зоран Берга: У руци, нисам имао гдје да га оставим. Ја сам своје држао у руци.

Председник већа: Добро. Да ли је ово друго возило „Аскона“ кренуло за Вама или пре Вас?

Сведок Зоран Берга: Колко се сјећам, не знам, мислим да нису, нису се вратили са нама, ја мислим да нису.

Председник већа: Да ли су кренули из тог места, из места Дуљци, да ли су кренули са вама?

Сведок Зоран Берга: Не. Ја мислим да не.

Председник већа: Сигурни сте или мислите?

Сведок Зоран Берга: Не могу да се сјетим, ако може да остане на томе.

Председник већа: Добро. Да ли се сећате, да ли Вам је познато шта је било са телима ових убијених људи?

Сведок Зоран Берга: Да, по наредби те цивилне заштите наређено је да се тјела склоне, значи тјела су склоњена са лица места догађаја у један преднио горе више тог мјеста.

Председник већа: Ко је наредио?

Сведок Зоран Берга: Дошли су неки људи из цивилне заштите.

Председник већа: Да ли сте Ви учествовали у склањању тела?

Сведок Зоран Берга: Да, возио сам превозно средство.

Председник већа: Када су склоњена та тела да ли Вам је познато? Колико дана после догађаја, да ли истог дана?

Сведок Зоран Берга: Не, можда неких пар дана не знам колико.

Председник већа: Пар дана. Тела која су била испред ове ове куће где су склоњена, да ли Вам је то познато?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Где?

Сведок Зоран Берга: У мјесто Дулиба, Ћукови.

Председник већа: Да ли знате колико тела, да ли знате колико сте одвезли, колико је одвежено тамо посмртних остатака?

Сведок Зоран Берга: Од 5-7 тјела највише.

Председник већа: Највише? Толико је и било тамо где сте их пронашли, да ли је тако?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Да ли су возена на неко друго место?

Сведок Зоран Берга: Не.

Председник већа: Не. Немам других питања. Нема нико од осталих чланова већа питања. Ви сте, да ли сте имали неке трошкове за долазак у суд у Сарајеву?

Сведок Зоран Берга: Да.

Председник већа: Кажите нам које сте трошкове имали превоза?

Сведок Зоран Берга: Превоза.

Председник већа: Из ког места?

Сведок Зоран Берга: ██████████

Председник већа: Значи од ██████████ до Сарајева да ли је тако? У ком износу?

Сведок Зоран Берга: Дошао сам аутомобилом, сад не знам.

Председник већа: Па да ли можете да определите тај износ трошкова које сте имали и које ћете имати назад укупно?

Сведок Зоран Берга: Не бих знао да Вам отприлике то да Вам кажем, можда неких 70 марака, не знам, тако нешто.

Председник већа: Око 70 марака. Да ли захтевате да Вам се исплате ти трошкови од стране суда?

Сведок Зоран Берга: Да, пошто ме довезло друго лице.

Других питања није било.

Констатује се да сведок захтева исплату трошкова поступка за превоз од [REDACTED] до Сарајева и назад, у износу од 70 конвертибилних марака.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата трошкова у наведеном износу сведоку који ће бити исплаћени накнадно.

Председник већа: Ја Вам се захваљујем, можете да се удаљите.

Сведок Зоран Берга: Хвала.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Хвала свједоку што се одазвао позиву суда, можете ићи. И последњи свједок је Жељко Бабић.

Председник већа: Да.

Сведок ЖЕЉКО БАБИЋ

Сведок Жељко Бабић: Добар дан. Гдје ћу сести?

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: На место за свједоке. Добар дан за свједока.

Сведок Жељко Бабић: Добар дан.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Хоћете нам рећи како се зовете?

Сведок Жељко Бабић: Бабић [REDACTED] Жељко.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Име оца је значи [REDACTED]

Сведок Жељко Бабић: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: [REDACTED] Рођени сте кад и где?

Сведок Жељко Бабић: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Гдје сте сад настањени?

Сведок Жељко Бабић: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: На којој адреси?

Сведок Жељко Бабић: [REDACTED]

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Јесте ли у сродству или у завади са оптуженим Тадић Ђуром?

Сведок Жељко Бабић: Не.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Овдје сте позвани као свједок оптужбе у кривичном поступку који се води пред Вишим судом у Београду против оптуженог Тадић Ђуре због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 Кривичног Закона Савезне Републике Југославије, у вези са чл. 22 истог закона. Ваша је обавеза да говорите истину, не смјете ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дјело. Не морате одговарат на поједина питања уколико оцјените да би Вас истинит одговор изложио кривичном гоњењу. У том случају надлежни тужитељ може Вам дати имунитет, што значи да неће бити гоњења ако одговорите на постављено питање, осим ако дате лажни исказ. Разумјете ли поуку и упозорење суда?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Ја ћу Вас замолити. Испред Вас је текст заклетве да прочитате тај текст заклетве.

Сведок Жељко Бабић: Заклињем се и изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Е хвала Вам лепо. Сад ће Вас испитати суд у Београду јел сте спремни?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Судија суда у Сарајеву Амела Хускић: Добро. Изволте Београд.

Председник већа: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Бабић Жељка.

Сведок са личним подацима као на записнику пред Кантоналним тужилаштвом Унско-Санског кантона у Бихаћу дана 16.12.2011. године, идентитет сведока утврђен од судије суда Босне и Херцеговине Амеле Хускић.

Председник већа: Жељко, позвали смо Вас на предлог тужилаштва да будете испитани на главном претресу а у вези догађаја који се десио у месту Дуљци 23. септембра 1992. године, за који је догађај оптужен пред овим судом оптужени Ђуро Тадић. Као сведок, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, не смете прећутати ништа од онога што Вам је познато о догађају. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном прогону. Да ли сте разумели упозорење?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Да ли се заклињете да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати о ономе што пред судом будете питани?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Сведок опоменут да је дужан да говори истину, да не сме ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорен да није дужан да одговара на питања којима би себе или лице из чл. 94 ст. 1 ЗКП-а изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да је дужан да пријави сваку промену адресе након положене заклетве у смислу чл. 96 ЗКП-а изјави:

Председник већа: Бабићу, Ви сте дали Ваш исказ пред Кантоналним тужилаштвом Унско-Санског кантона у Бихаћу 16.12.2011. године. Мало пре сте се на питање судије суда Босне и Херцеговине изјаснили да нисте блиски сродник окривљеног Ђуре Тадића што би Вам омогућило, дало могућност да не сведочите, дакле, дужни сте да дате исказ пред судом. Да ли остајете при овом исказу који сте дали пред Кантоналним тужилаштвом у Бихаћу или имате нешто да измените у Вашем исказу, да додате и ево изјасните се пред овим већем, у присуству окривљеног и тужилаштва шта се дешавало тог 23. септембра 1992. године у месту Дуљци.

Сведок Жељко Бабић: Ја остајем при својој изјави коју сам дао у Кантоналном суду у Бихаћу. Значи, Тадић Ђуро је за тај дан имао „Пежоа 204“ ја мислим, и одвезао људе на лице места где се извршио злочин. С тим да ја Тадић Ђуру нисам видео да пуца и да има оружје, то сам изјавио и у Кантоналном суду у Бихаћу. То је моја изјава сва била на питање тужиоца.

Председник већа: Да ли имате још нешто да изнесете?

Сведок Жељко Бабић: Не.

Председник већа: Тужиоче изволите. Најпре ће Вам тужилац постављати питања, обзиром да сте на предлог тужилаштва.

Заменик тужиоца: Добар дан. Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Господине Бабићу кратко сте нам рекли шта сте изјавили. Међутим, морам да

Вам предочим, нисам обележене стране, али из Ваше изјаве дате Кантоналном тужиоцу. Каже „колико се сећам Тадић Ђуро са аутоматском пушком је стајао на асфалтном путу“. Сад кажете да није имао оружје.

Сведок Жељко Бабић: Ја нисам видео да је имао оружје, ја сам био даље од њега. Мене тужиоц пита да ли је имао или није, ја мислим да није.

Заменик тужиоца: Кажите ми, а по чему мислите да није?

Сведок Жељко Бабић: Зато што је на брзину сјео у свој ауто и његова браћа сјела и рођаци и отишао је.

Заменик тужиоца: А зашто су на брзину сели у ауто?

Сведок Жељко Бабић: Зато што је то био договор, значи, освете за Т [REDACTED] Т [REDACTED]

Заменик тужиоца: Добро. Ко се договорио за ту освету, да ли знате?

Сведок Жељко Бабић: Тадић Зоран, Тадић Сретко, Ђурић Гојко који је мртав, био је исто ту, Тадић Јовица.

Заменик тужиоца: Да ли су то сродници покојног Т [REDACTED]?

Сведок Жељко Бабић: Јесу.

Заменик тужиоца: Да ли је овде оптужени Ђуро Тадић сродник Т [REDACTED]?

Сведок Жељко Бабић: Јесте, брат.

Заменик тужиоца: Шта сте ми сад значи рекли? Остали су се договорили ради освете, а Ђуро је на брзину ушао у ауто и он, да ли је он знао о тој освети?

Сведок Жељко Бабић: Ја мислим да није до задњега.

Заменик тужиоца: А кад је по Вашем мишљењу сазнао?

Сведок Жељко Бабић: Пошто је био после сахране ручак, значи то се брзо одиграло, он је радио, било је, значи, пред његовом кућом је правито то, тај ручак и то.

Заменик тужиоца: Даћа, добро.

Сведок Жељко Бабић: Значи, то је, ја сам исто ту био присутан, значи да је брзина била нека.

Заменик тужиоца: А кад су се они договарали? Да ли су се на тој даћи договарали?

Сведок Жељко Бабић: Да, да, одмах после сахране Т [REDACTED] Т [REDACTED]

Заменик тужиоца: Да ли је био присутан и Ђуро?

Сведок Жељко Бабић: Јесте. Пред његовом кућом је то радито.

Заменик тужиоца: Значи, и Ви сте кренули како сам разумела. Ђуриним колима?

Сведок Жељко Бабић: Не, ја сам ишао са Ђурић Гојком.

Заменик тужиоца: А ко је ишао са Ђуриним колима?

Сведок Жељко Бабић: Ишао је Тадић Светко, Тадић Јовица, Тадић Зоран и Берга Зоран.

Заменик тужиоца: Ко је први кренуо одатле испред Ђурине куће?

Сведок Жељко Бабић: Тадић Ђуро. Зато сам га видео доле пошто сам другим аутом ишао, значи да је осто крај свог аута кад се то одиграло.

Заменик тужиоца: И ко први стиже у Дуљке?

Сведок Жељко Бабић: Тадић Ђуро.

Заменик тужиоца: Колико Ваш ауто за њим стиже?

Сведок Жељко Бабић: Па, значи, неких 100-150 метара раздаљине.

Заменик тужиоца: Кажите ми, да ли сте Ви били наоружани?

Сведок Жељко Бабић: Јесам.

Заменик тужиоца: А Ђурићи?

Сведок Жељко Бабић: Јесу.

Заменик тужиоца: Кајо?

Сведок Жељко Бабић: Јесте.

Заменик тужиоца: Светко?

Сведок Жељко Бабић: Јесте.

Заменик тужиоца: Зоран?

Сведок Жељко Бабић: Јесте.

Заменик тужиоца: Да ли сте видели сво њихово оружје?

Сведок Жељко Бабић: Јесам.

Заменик тужиоца: Шта су они носили од оружја?

Сведок Жељко Бабић: Аутоматску пушку.

Заменик тужиоца: Како су били обучени?

Сведок Жељко Бабић: Имали су фантомке на главама, маскирне униформе.

Заменик тужиоца: Је ли су сви имали фантомке на главама?

Сведок Жељко Бабић: Јесу.

Заменик тужиоца: А Ђуро?

Сведок Жељко Бабић: Не.

Заменик тужиоца: А Ви?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, како излазите из тих аутомобила? Опишите нам то кад стижете.

Сведок Жељко Бабић: Мој аутомобил кад је дошао до Ђуриног, значи Тадићи су сви већ били значи тамо где су били Муслимани док смо ми стигли, дошли за њима, значи то је била једна група ту Муслимана, неких 15.

Заменик тужиоца: Где? То кад кажете „ту је била група Муслимана 15“?

Сведок Жељко Бабић: У Дуљцима на трави су пили кафу.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате испред чије куће?

Сведок Жељко Бабић: Е, то се не могу сјетити, ја мислим да је Беговица, звана Бегова жена ... не могу да се сјетим.

Заменик тужиоца: И значи Ви сте отишли пред Бегову кућу?

Сведок Жељко Бабић: Да, ту сам нашао ту дјевојчицу Бегову прво што сам познавао је.

Заменик тужиоца: Да, како сте је нашли?

Сведок Жељко Бабић: Нашао је мртву. Била цурица 15-16 година ја мислим.

Заменик тужиоца: Нашли сте је мртву?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, колико је трајала временски, ако можете да одредите, та пуцњава?

Сведок Жељко Бабић: Није више од четрес' минута.

Заменик тужиоца: Колико минута?

Сведок Жељко Бабић: 40.

Заменик тужиоца: Четрдесет?

Сведок Жељко Бабић: Непун сат.

Заменик тужиоца: Шта подразумевате под непун сат да се све време пуцало или цео догађај?

Сведок Жељко Бабић: Цео догађај.

Заменик тужиоца: А сама пуцњава, да ли можете то да одредите?

Сведок Жељко Бабић: Па није више од четрес минута.

Заменик тужиоца: Очигледно се не разумемо. Кажите ми, ваши аутомобили су остали паркирани?

Сведок Жељко Бабић: Да, на улици.

Заменик тужиоца: На улици. А кад се враћате? Шта Ви опажате? Да ли се враћате сви заједно назад и где сте отишли на крају крајева?

Сведок Жељко Бабић: Не, лешеви су купити после тога, и одвежени.

Заменик тужиоца: Тај исти дан?

Сведок Жељко Бабић: Да, да, исти дан.

Председник већа: Само моменат. Да ли је то било одмах пре него што сте отишли, након што су поубијана ова лица? Да ли су одмах покупљени њихови лешеви? Или накнадно?

Сведок Жељко Бабић: Накнадно, једно 2-3 сата накнадно.

Заменик тужиоца: Да ли Ви свих тих 2-3 сата будете ту на лицу места или одлазите евентуално?

Сведок Жељко Бабић: Одлазимо, одлазимо.

Заменик тужиоца: Хајде опишите ми тај одлазак. Како одлазите?

Сведок Жељко Бабић: Значи, кад је то урадито, значи више никог није било, сјели смо у ауто, отишли кући. Значи исто пред кућу Т [REDACTED] Т [REDACTED]

Заменик тужиоца: А ко је сео у који ауто?

Сведок Жељко Бабић: Како је ко долазио с којим аутом тако је и сео.

Заменик тужиоца: Значи, сви сте се заједно вратили?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Заменик тужиоца: С ким сте Ви били у колима кад сте се враћали?

Сведок Жељко Бабић: С Ђурић Гојком и Ђурић Слободаном.

Заменик тужиоца: Значи, како сте и дошли је ли?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Заменик тужиоца: И онда долазите пред кућу Томину? Да ли Ђура долази пред Томину кућу?

Сведок Жељко Бабић: Он долази пред своју кућу.

Заменик тужиоца: Па да ли се видите са њим у том моменту кад се враћате?

Сведок Жељко Бабић: Да, то је кућа, само улица дјели те две куће, Тадић Ђуре и Тадић Томе.

Заменик тужиоца: Да ли после тог догађаја разговарате са осталима о овоме што се догодило?

Сведок Жељко Бабић: Ма после је наредба дошла да се ти лешеве морају уклонити.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Жељко Бабић: Значи, иста екипа се враћа доле и одвози те лешеве на лице места где су и нађени, у Дуљцима.

Заменик тужиоца: А која је то екипа? Да ли су то сви ови што су учествовали у убиствима?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Заменик тужиоца: Који је то дан? Кад сте то онда покупили те лешеве?

Сведок Жељко Бабић: То је исти дан, значи након 2-3 сата.

Заменик тужиоца: Након 2-3 сата. И шта сте ми рекли, колико је било тих лешева? Отприлике.

Сведок Жељко Бабић: Не знам, ја мислим 7-8 ту, 9. Не могу тачно рећи.

Заменик тужиоца: Сем девојчице ту коју сте препознали и Бегове жене, да ли се сећате још неких оштећених, односно погинулих цивила?

Сведок Жељко Бабић: Не могу се сјетити. Ја сам те људе пописивао, ја сам био у полицији, значи три мјесеца сам их пописивао, јер сам их доле контролисао и тако. Знао сам им сва имена али заборавио сам.

Заменик тужиоца: А знали сте их све?

Сведок Жељко Бабић: Свакодневно сам их морао пописивати.

Заменик тужиоца: Кад сте кренули из Рајиноваца према Дуљцима, да ли сте знали да су цивили на брању шљива?

Сведок Жељко Бабић: Нисмо знали. Цивили које сам ја чувао на брању шљива и граха су били тада уклонити, јер се знало шта ће се десити значи претпостављало се, али су цивили из Рипча доведени други на лице места.

Заменик тужиоца: То су ови цивили који су поубијани? Они су доведени из Рипча?

Сведок Жељко Бабић: Да. Ми смо имали неких 30-40 из Кулен Вакуфа које смо смакли тај дан, јер смо претпоставили да ће се десити то све.

Заменик тужиоца: Па како сте се онда нашли у томе свему кад сте претпостављали? Морам да Вас питам.

Сведок Жељко Бабић: Значи ти цивили који су требали бит ту, нису, али су ови други из Рипча доведени на лице места ту, сад како то, ја не знам. Камо среће да нису доводили никога.

Заменик тужиоца: И само још једно питање. Не знам да ли сам добро разумела кад сте ми... Значи, кад крећете из Рајиноваца, да ли Ви крећете пут Дуљака или тако насумице, па докле стигнете?

Сведок Жељко Бабић: Не, не, на лице мјеста, сад не могу, ни дан данас се сјетит одакле се знало да су они ту. Јер ми смо прошли са камионима са лешевима, никог није било значи након 2-3 сата после даће и сахране сазнало се да су ту људи који су доведени из Рипча. Значи никог није било у том месту Орашац, Дуљци, шта ја знам, кад смо прошли и отишли по ове Србе што су изгинули.

Заменик тужиоца: А кажите ми, да ли сте Ви имали сазнања да се још нешто дешавало у виду освете, одмазде према муслиманском становништву пре овог догађаја?

Сведок Жељко Бабић: До задњег тренутка ја сам сумњао да нема никог доле, зато сам и отишао, иначе.

Заменик тужиоца: Не, по Орашцу, да ли сте имали сазнања да се догађају исто убиства по Орашцу?

Сведок Жељко Бабић: Јесте, јесте, пре на дан, два су била убиства, која су извршили Ђурићи, које је извршио Радак Мићо и тако ти што су умрли, нема их више, зато им се и не може ни судити, неких девет, десет лица.

Заменик тужиоца: А да ли знате некога од живих да је учествовао исто у тим убиствима?

Сведок Жељко Бабић: Не.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Сведок Жељко Бабић: Молим.

Председник већа: Браниоче, да ли Ви имате питања сведоку?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Само једно питање. Судија, ако дозволите, сведок је изјавио, господин Бабић, ја сам адвокат Дијана Хајдуковић, иначе бранилац по службеној дужности Ђуре Тадића. Ви сте у свом ранијем исказу спомињали ова три лица која су обезбеђивала раднике на брању шљива, Шобота, Пепића и Иванчевића и рекли сте да су стајали крај пута, „где су били када смо дошли, ја мислим да су они имали срећу што су преживели, јер њих нису знали сви који су дошли са нама“.

Сведок Жељко Бабић: Да.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Да ли то значи да су они били угрожени по Вашем мишљењу?

Сведок Жељко Бабић: Па јесте, јер је тужилац већ питао ме зашто ја нисам спасио тај злочин, ја сам добио казну, часни суде, двадесет година као извршиоци. Мада сам, значи у том злу, значи судјелујем, значи нисам извршилац нигде, а људи су били угрожени, значи имали су пушке на себи, могли су и они, значи, да изгину, то. Ја сам пришао њима, међутим, то су биле секунде, било их је тринаест, четрнаест, петнаест, колико је сједело на тој трави, пило кафу и то се тако десило.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Али кажите ми, зашто су ова тројица наоружаних који су у суштини били, знало се по томе да су на обезбеђењу радника, претпостављало се значи, да су то ипак људи српске националности, зашто су они били угрожени?

Сведок Жељко Бабић: Па ти људи су значи, имали део муслиманског живља којим је био мјесто становања Рипач, где су радили радну обавезу, значи на брању шљива, скупљању граха и шта ја знам, тако тих и они су их ту довели, значи и стајали су док су људи пили кафу, одмарали. То је значи било пар секунди, два аута улете, исто као у филму. Значи могао га је метак погодити.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: На то мислите? Хвала Вам.

Сведок Жељко Бабић: Молим.

Председник већа: Немате других питања?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Немам, хвала.

Председник већа: Добро. Ја бих Вам предочила неколико Ваших навода из претходног исказа, а Ви ћете нам рећи, да ли је то тачно и да ли је то тако било или није. Ви сте рекли: „Ја сам био присутан када је Зоран Тадић, син покојног Т■■■■ Т■■■■ говорио да ће ићи, осветити главу за оца, да ће он вратити главе, да ће он масакрирати Муслимане у Орашцу и Дуљцима“. То пише у записнику о Вашем испитивању пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона у Бихаћу од 16.12.2011. године. Да ли сте то изјавили, да ли је то тако било?

Сведок Жељко Бабић: Остајем док сам жив при тој изјави.

Председник већа: Дакле, чули сте када је помињао Зоран Тадић да ће се осветити у Орашцу и Дуљцима? Зашто баш у Орашцу и Дуљцима?

Сведок Жељко Бабић: Па зато што је било ту скупљених тих људи, жена, које су, кажем опет, ја сам највише радио на том месту Орашац, три, четири месеца, свакодневно писао и одводио их на купљење граха, шта ја знам, шљива и ту су били у групама, значи најлакше је злочин радити у групи.

Председник већа: Дакле, Вама је било познато да се они налазе или у Орашцу или у Дуљцима?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Односно Зорану који је то предложио?

Сведок Жељко Бабић: Да, па и он је исто био у полицији, и он је понекад доле одлазио и тако, док се то није десило.

Председник већа: Добро. Такође сте рекли да су устали и да су то подржавали Зоранови стричеви, Јовица звани „Кајо“, Ђуро, звани „Мрђа“ и Светко, који је дошао из Книна где је био у војсци. Како су то подржавали, да ли можете да нам опишете?

Сведок Жељко Бабић: Па приликом, кажем Вам, тих сандука, тих камиона када су дошли, то су људи Срби, који су били измасакирани, значи без главе, руку, покојни Тома је био без главе, без руку, шта ја знам. То је био један удар за ту фамилију, за читава села и приликом отварања тог сандука, значи одмах се рекло да је освета, али освета се није могла извршити над овим Муслиманима који су били мештани, него ето, пуком срећом, ти људи, несрећом, уствари, ти људи су доведени ту као на клање.

Председник већа: Кажете, доведени, па зар они нису били на радној обавези?

Сведок Жељко Бабић: Па јесте, али тај дан није требао нико да буде, тих пет дана, не тај дан, баш.

Председник већа: А по чијој одлуци није требало никог да буде тога дана на радној обавези?

Сведок Жељко Бабић: По штабу ТО, територијалне одбране и полиције.

Председник већа: Значи, полиција је одлучила да дан након сахране нико не иде на радну обавезу?

Сведок Жељко Бабић: Тај дан, када су довежени сандуци Срба, од тада није требало нико да иде на радну обавезу и да се сви склоне људи.

Председник већа: А да ли је полиција нешто предузела у циљу да спречи одвођење тих лица?

Сведок Жељко Бабић: Није ништа, полиција ће тек доћи пред суд, ако бог да.

Председник већа: Да ли је неком од вас полицајаца то било познато?

Сведок Жељко Бабић: Па јесте, јесте, Тадићима.

Председник већа: Добро, такође сте рекли у Вашем исказу: „Зоран Тадић ми је нашао некакву аутоматску пушку код своје куће где је било доста таквих пушака, јер сам рекао да пушку немам“. Да ли је то тачно?

Сведок Жељко Бабић: Јесте, јесте.

Председник већа: Какве су то пушке биле и где су то биле код Зорана Тадића аутоматске пушке?

Сведок Жељко Бабић: Па аутоматске пушке биле на доњем спрату, значи то је подељено пред сами рат, па било је оружја у свакој кући, више цеви.

Председник већа: У кући Зорана Тадића, било је доста аутоматских пушака, је ли тако?

Сведок Жељко Бабић: Јесте.

Председник већа: Добро, да ли Вам је познато, овде присутни окривљени Ђуро Тадић, да ли је имао аутоматску пушку тада?

Сведок Жељко Бабић: Код Ђуре Тадића ја остајем и даље да није имао аутоматске пушке, то сам рекао.

Председник већа: Добро, да ли имате неко логично објашњење, уколико је Вама Зоран поделио пушку, зашто није поделио свом стрицу, шта је рекао, да ли сте чули нешто?

Сведок Жељко Бабић: Зато што је Зоранова кућа од Ђурине удаљена педесет метара и наоружани смо ми дошли пред Ђурину кућу да нас вози.

Председник већа: И видели сте да Ђуро полази без оружја?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Ви сте рекли, такође, у овом Вашем исказу, да сте сви били наоружани аутоматским пушкама, тако је бар наведено у овом записнику.

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: А сада кажете да Ђуро није имао, па?

Сведок Жељко Бабић: Осим Ђуре. Ја сам посебну изјаву давао за Ђуру, значи сви они, осим Ђуре.

Председник већа: Такође сте рекли да сте Ви стајали, да је Тадић Ђуро стајао на асфалтном путу, са аутоматском пушком, а да сте Ви стајали на путу у близини Милета Пепића, Шобота и Иванчевић Милана. Да ли је то тачно?

Сведок Жељко Бабић: Осим пушке, пушку нисам рекао да је имао.

Председник већа: А да ли је стајао на путу или је са осталима отишао?

Сведок Жељко Бабић: Стајао је, остао је код свог аутомобила.

Председник већа: Код свог аутомобила?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Добро, Ви кажете, рекли сте у Вашем исказу, да је био окренут према воћу, од Бегове куће. Па можете ли мало прецизније да нам опишете, каквом воћу од Бегове куће, колико је тај аутомобил био удаљен од те Бегове куће, ето, те чињенице да нам разјасните?

Сведок Жељко Бабић: Аутомобил од Бегове куће значи, од асфалта је био удаљен неких педесетак метара.

Председник већа: Десетак?

Сведок Жељко Бабић: Педесет, педесет метара од раскрснице, значи, педесет метара пут, макадам, Бегова кућа, добро се сећам, једно педесет метара.

Председник већа: А Ђуро, где је био?

Сведок Жељко Бабић: Ђуро је био на раскрсници код Пепића, прекопута Пепића.

Председник већа: Добро, а остали су, као што сте навели, отишли према том макадамском путу, је ли тако?

Сведок Жељко Бабић: Да, отишли према групи људи где су их затекли, те људе из Рипча и.

Председник већа: Да ли сте и остали на том истом месту?

Сведок Жељко Бабић: Ја сам ту био једно кратко време и онда сам ја кренуо према Беговој кући. Ту сам нашао, то кажем, цурицу, која им је кухала кафу, правила колаче и, зато што сам и радио доле и жао ми је те цурице и дан-данас.

Председник већа: Након што одлазите према тој кући, како је називате, Бегова кућа, да ли Ви видите иједног момента овде присутног окривљеног Ђуру Тадића?

Сведок Жељко Бабић: Не.

Председник већа: Када сте га видели после тога?

Сведок Жељко Бабић: Када смо се вратили.

Председник већа: И где га видите када сте се вратили?

Сведок Жељко Бабић: Крај свог аутомобила.

Председник већа: Крај свог аутомобила? Да ли је ту било још неких возила?

Сведок Жељко Бабић: Био је црвени „Стојадин“, да ли је од тог Ђурића, што смо ми дошли са њим.

Председник већа: Да ли је био неки трактор ту?

Сведок Жељко Бабић: Није, не, био је „Голф“, извињавам се, био је „Голф“, ја мислим да је од Пепића, од некога је био од ових што су довели Муслимане. Не могу се сетити то.

Председник већа: Да ли окривљени Ђуро Тадић стоји сам поред свог аутомобила или стоји са неким?

Сведок Жељко Бабић: Стоји сам.

Председник већа: А да ли видите у том моменту Милета Пепића, Милана Иванчевића, Шобота?

Сведок Жељко Бабић: Да, да, да.

Председник већа: Колико су они од њега удаљени?

Сведок Жељко Бабић: Па само дели их асфалт, значи раскрсница, асфалт, неких десетак, петнаест метара.

Председник већа: Кажете, дели их асфалт. Па где стоји Ђуро Тадић? Да ли на том макадамском путу или поред свог возила?

Сведок Жељко Бабић: Стоји на асфалту, на асфалту, на путу, на путу асфалтноме и аута два, оба су аута ту остала, није било скретања нигде.

Председник већа: Добро, ја ћу Вам предочити наводе исказа Милета Пепића и Милана Иванчевића, они тврде да су по доласку ових аутомобила, сва лица изашла из аутомобила, која су била униформисана, са аутоматским пушкама и да су сви одмах репетирали оружје, да су се разишли лево и десно по воћњацима, да су сви пуцали и да су кренули према овој кући, а да нико ту није остао са њима на путу, нити у близини.

Сведок Жељко Бабић: То је њихова изјава, моја је изјава од првог дана таква и то је истина жива.

Председник већа: Рекли сте, „да ли је Ђуро кога погодио у доњем воћу, ја не знам“. Можете ли да нам објасните ове наводе?

Сведок Жељко Бабић: Тужилац је питао, да ли је имао пушку, није, да ли се пуцало, јесте, а ја нисам видео да ли је Ђуро пуцао, када нема пушке.

Председник већа: А зашто сте рекли, „да ли је Ђуро кога погодио у доњем воћу, ја не знам“, ако није имао пушку, није могао ни да погоди, је ли тако?

Сведок Жељко Бабић: Нормално, нормално, тако сам изјавио.

Председник већа: Не, ја Вам предочавам како сте Ви рекли, а Ви сте рекли децидно, „да ли је Ђуро кога погодио у доњем воћу, ја не знам“.

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Такође сте изјавили: „Ја сам чуо пуцњаву која је допирала мени иза леђа“, а рекли сте претходно да је Ђуро остао Вама иза леђа, „јер сам био окренут према воћу, док је мени иза леђа остао Ђуро“. Па да ли је још некога било осим Ђуре, иза Ваших леђа?

Сведок Жељко Бабић: Само Ђура и та двојица, Пепић и тај други.

Председник већа: А чули сте пуцњаву иза Ваших леђа?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Добро. Кажете, „чуле су се детонације бомби“.

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Да ли можете да определите, колико је бомби бачено?

Сведок Жељко Бабић: Експлозивна направа је бачена, да ли је била бомба или експлозив, ја то не знам.

Председник већа: Да ли сте видели да неко код себе претходно има експлозив?

Сведок Жељко Бабић: Не.

Председник већа: Добро, помињали сте и неки нож, Тадић Зорана у вези ножа. Шта у вези тога можете да нам детаљније објасните?

Сведок Жељко Бабић: Па тужилац ме је испитивао исто, какав је нож. Зоран Тадић је имао неку каму из Другог светског рата, ја сам видео да је неки дугачак нож, само да ли се зове кама или бајонета, ја немам појма, нисам.

Председник већа: Да ли сте видели, да ли сте уочили да је некога повредио или повређивао тим ножем?

Сведок Жељко Бабић: Јесте.

Председник већа: Јесте?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Да ли сте видели, уочили?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Шта сте видели, испричајте нам.

Сведок Жељко Бабић: Па значи, када су људи убијати, онда их је убадао ножем, то сам изјавио.

Председник већа: Видели сте да бode ножем. Где?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: А где бode ножем?

Сведок Жељко Бабић: По телу, по грудима, по, где је стигао.

Председник већа: Испред те куће?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: А како Ви то видите са места где стојите, ако кажете да сте остали на асфалтном путу? Кажете да је удаљена та кућа педесетак метара.

Сведок Жељко Бабић: Не, не, ја сам рекао да сам напустио Ђуру Тадића и овога и да сам кренуо макадамским путем према Беговој кући. Ја сам већ дошао близу куће, када се то десило.

Председник већа: Значи били сте у близини куће?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели ту шталу која је изгорела и да неко улази у ту шталу?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Кога сте видели и шта сте видели?

Сведок Жељко Бабић: Видео сам само пламен, да штала гори, то је ваљда експлозивна направа бачена.

Председник већа: Добро, а да ли сте видели, да ли има некога унутра, да ли се чуло да има некога унутра?

Сведок Жељко Бабић: Не, не.

Председник већа: Да ли имате нека сазнања о томе?

Сведок Жељко Бабић: Не.

Председник већа: Добро. Можете ли да нам кажете, колико сте лица видели испред ове куће, да седе и пију кафу?

Сведок Жељко Бабић: Ја сам видео лица која су остала мртва, значи ја како сам чуо, било је преко 15-16 лица ту. Људи су се разбежали, рањени су побегли и тако, ко је успео побећи.

Председник већа: Добро, малопре сте рекли да сте се након три-четири сата, да су та тела погинулих склоњена. Ви сте овде у овом исказу који сте дали пред Кантоналним тужиоцем рекли, да је „одмах након паљбе Зоран Тадић однекуда донео мању кантицу бензина, мислим из аута Ђурић Гојка, који је увек тако носио гориво и да је посипао бензин по телима која су лежала испред куће, те је та тела запалио“. Шта је тачно?

Сведок Жељко Бабић: Да, тачно је све што сте прочитали, да.

Председник већа: Значи, одмах након што је престала паљба?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Добро, и када сте кренули да се враћате назад и ко је све кренуо назад, можете ли да нам набројите?

Сведок Жељко Бабић: Након два, три сата, значи вратили су се поново са трактором неким који је возио Берга Зоран, екипа се сва вратила, потрпала та тела и горе одвезла.

Председник већа: Не, Ви кажете, након овог догађаја, отишли сте заједно, остали су Ђурић Гојко и Ђурић Слободан, да ли је тако?

Сведок Жељко Бабић: Јесте, они су остали у месту Орашцу.

Председник већа: У Орашцу? Значи из Дуљака, како се каже, Дуљци, Дуљака сте сви кренули аутомима?

Сведок Жељко Бабић: Да, они су остали, они су пљачкали по тим селима муслиманским, они су остали ту.

Председник већа: Добро, али из тог места где су ти вођњаци, да ли сте сви кренули истовремено?

Сведок Жељко Бабић: Да, да, да.

Председник већа: Добро, да ли је то било, то када сте кренули, да ли је било након паљења ових тела, поливања тела бензином?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Значи, прво су поливена тела бензином и онда сте отишли и кренули?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Да ли је неко запалио та тела, да ли су била запаљена?

Сведок Жељко Бабић: Запалио их је Тадић који их је полио бензином.

Председник већа: Који Тадић?

Сведок Жељко Бабић: Тадић Зоран и Ђурић Гојко.

Председник већа: Добро. Само још једну ствар. Кажете да су касније, запалио тела која су касније превезли у место Дулибе, а један део отишао у правцу Петровца. Зашто?

Сведок Жељко Бабић: Ја сам изјавио да су тела отишла у Дулибу, а не у правцу Петровца, није нико отишао тада.

Председник већа: А како знате, како Вам је то познато, да ли сте Ви учествовали у томе?

Сведок Жељко Бабић: Ја јесам потрпао лешеве и одвезао горе.

Председник већа: Јесте, је ли тако?

Сведок Жељко Бабић: Да.

Председник већа: Добро. Немам других питања. Да ли неко има од чланова већа? Да ли неко има неких накнадних питања? Тужиоце, браниоце, не. Завршили смо са Вашим саслушањем, можете да се удаљите.

Сведок Жељко Бабић: Хвала.

Судија Суда у Сарајеву Амела Хускић: С обзиром да је суд у Београду завршио Ваше саслушање, можете извести сведока. Хвала лепо.

Београд, са овим смо завршили саслушање сведока по замолници коју сте доставили путем Министарства правде. То би било то, Сарајево Вас поздравља, хвала и довиђења.

Председник већа: И ми Вас поздрављамо и захваљујемо Вам се на помоћи и сарадњи. Можемо да се одјавимо.

Само ми имамо још предлоге за наредни претрес, односно имамо доказне предлоге које још нисмо извели током овог поступка. Ја сам вам на претходном претресу саопштила да сведоци који су позивани на главни претрес раније, а који се нису одазвали позиву, који нису приступили, су навели да су болесни, да због здравственог стања или стања блиског члана породице, не могу да приступе.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Кажу из режије да прекинемо, док промене траку.

Председник већа: Добро. Значи, за главни претрес који је био заказан за 23.09.2013. године, 24.09.2013. године, позивани су сведоци А██████ В██████, Ш██████ Х██████ ми имамо доказе, они су у Немачкој, да су примили позиве, али нису приступили на претрес, немамо никакав други податак. Остали сведоци су изјавили да су болесни, или они или чланови, блиски чланови њихове породице и да је то разлог њихове спречености. Ми смо затражили да нам се доставе извештаји о болести за сведоке који су навели да због болести не могу да сведоче. До данашњег дана, нису нам достављени ти извештаји, тако да ево, да ли може Тужилаштво и одбрана да се изјасне у вези даљег тока поступка, да ли треба сачекати да нам се доставе извештаји, пре ваше одлуке, да ли ће се ови искази сведока који неће или не могу да приступе, да се читају на главном претресу. Предложили сте, тужиоце и саслушање на главном претресу вештака Мирослава Ракочевића и Нермина Сарајлића. Да ли остајете и при тим предлозима? Да чујемо предлоге одбране, Тужилаштва и одбране.

Заменик тужиоца: Па што се тиче вештака, можемо да читамо њихове налазе и мишљења, тако да, уколико је одбрана сагласна, можемо, није потребно да они приступају. А што се тиче медицинске документације коју чекамо, колико сам разумела, нас је Кантонални суд обавестио из којих разлога они не могу да приступе. И сматрам да је то веродостојно и ја бих овом приликом предложила да се њихови искази читају.

Председник већа: Добро, ми смо и затражили у међувремену да нам се достави извештај о њиховој спречености, али нам још увек нису достављени. Што се тиче ова два сведока – А██████ В██████ и Ш██████ Х██████ немамо никакав извештај, нити било

какову информацију да ли ће они доћи у земљу и да ли постоји могућност да буду саслушани на главном претресу. Они су очевици догађаја.

Заменик тужиоца: Јесте, и ја бих остала код тог предлога. Имам информацију ...

Председник већа: Њих двоје, је ли тако?

Заменик тужиоца: Да, имам информацију од тужиоца Јасмина Месића, да ће Шехерзада бити у земљи. Ја бих могла да прибавим те податке, па уколико ми оставите неки кратак рок, ја ћу Вас обавестити чим добијем информацију, да ли је ту и да ли би приступила, или евентуално видео-линк, како сведокињи одговара.

Председник већа: Браниоче?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Уважена председавајућа, ја сам сагласна у потпуности да се не зове на главни претрес, је ли у реду, да се не зове на главни претрес вештак. Мислим да нема неке велике потребе за тим и сагласна сам да се његов исказ чита на главном претресу.

У погледу сведока које сте позивали, желим да напоменем да сам поступила по налогу суда, извршила сам увид у списе предмета и констатовала тада тог датума, да медицинска документација није достављена. Ја за данас нисам припремила имена свих сведока које сте Ви позвали, да бих могла да се децидно изјасним на околност евентуалног читања њихових исказа. То могу да урадим и писменим путем, уколико Ви то будете сматрали. Међутим, колико се сећам, било је једно два или три сведока за које сам сматрала да не би лоше било да буду непосредно саслушани овде пред свима нама. А и констатовала сам у списима да постоји једна несагласност у давању оправдања за недолазак, односно за недавање сведочења. Не могу тачно да Вам кажем у односу на ког сведока, али видим да је била једна, овај, контрадикторност, да ли је било чување малолетног детета или болесног члана фамилије. Па бих ја ипак предложила суду да сачекамо ту медицинску документацију, обзиром да је Ваш захтев у поступку, па да након тога, овај, у неком кратком року и тужилац и ја Вама дамо даље предлоге.

Председник већа: Добро, пошто ми морамо унапред да резервишемо судницу и да одредимо датум, имајући у виду колико нам је времена потребно за позивање путем међународне правне помоћи, да ли само да видим, који датум смо, 29. новембар, слободна судница, да, 29. новембра је слободна судница. Да ли бисте могли 29. новембра да закажемо наредни претрес?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Одбрана може.

Председник већа: А што се тиче сведока које позивати, да ли позвати А [REDACTED] В [REDACTED] и Ш [REDACTED] Х [REDACTED]?

Заменик тужиоца: Ја ћу Вас обавестити, ако не до краја радног времена, онда сутра.

Председник већа: А Ви ћете, браниоче, када сте у могућности да нас обавестите које сведоке желите да се саслушају?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Па оставите ми неки рок, рецимо од осам до десет дана, ја ћу Вам писменим путем доставити.

Председник већа: Десет дана је много због позивања.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Осам дана? Најкраће могуће, наравно, али ево.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Ради саслушања преосталих сведока, предложених у оптужном акту, а имајући у виду изјашњење заменика тужиоца за ратне злочине и браниоца окривљеног, претрес **СЕ ОДЛАЖЕ**.

Наредни претрес **СЕ ОДРЕЂУЈЕ** за:

29. новембар 2013. године у 10 часова, судница број 4,

што је присутнима саопштено уместо позива.

Имена сведока који ће бити саслушани на наредном претресу, заменик тужиоца за ратне злочине и бранилац окривљеног, доставиће суду у најкраћем року.

Довршено у 15 часова и 10 минута.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

